

APOSTOLUL

REVISTA CADRELOR DIDACTICE
Editată de Sindicatul din Învățămînt și Cercetare Neamț

SERIE NOUĂ, ANUL VII, NR. 77
decembrie 2005

1 DECEMBRIE
1918-

ZIUA MÂNTUIRII ȘI A UNIRII ÎNTREGULUI NEAM ROMÂNESC

La 1 decembrie 2005 ne aduce aminte, cu venerație și recunoștință, de făuritorii Marii Uniri de la 1918. Ziua de 1 decembrie nu trebuie să rămână doar o zi comemorativă, ci trebuie să fie o zi de angajament, așa încât cei ce ne adăpostim sub umbrela libertății, udat cu sângele înaintașilor căzuți sub drapelul țării și sub stindardul crucii, al credinței strămoșești, să avem țaria de a-i urma pe înaintași.

Iată câteva contribuții ale clerului romașcan la evenimentele premergătoare Marii Uniri de la 1918.

Imediat după mobilizarea armatei române (august 1916), prefectul județului Roman, George Capri, adresa o scrisoare tuturor cetățenilor din zonă, cu titlul "Apel și sfaturi către public", îndemnând clerul și intelectualii să fie cu luare aminte la conflația mondială,

Preot Florin TUSCANU, Protopop al Romanului
(Continuare în pag. 2)

PLEDOARIE PENTRU SENS

Si au venit din nou zile de povești. De data aceasta povești adevărate. A fost greva demnității și generozității apostolilor. Au stat în picioare dascălii neamului românesc nu neapărat pentru bani, deși aceștia, trebuie să recunoaștem, nu ne dau afară din casă.

Am avut cu toții nevoie de această baie de curățenie și sinceritate. S-au

ales unii de alții, cei curați au rămas în picioare până la capăt. Unii născuți aplecați au rămas dintru început în aceeași poziție, alții s-au aplecat după sfaturi sau după pofta inimii. Cei mai mulți au rămas însă în picioare, drepti și puri ca prima zăpadă adusă de 1 decembrie peste neamul românesc. Peste toate, cred că am mai câștigat în forță și unitate. Rădăcinile noastre s-au înfipt mai puternic în spiritualitatea atât de friabilă a românilor de astăzi,

ajungând în solul trainic al sevelor primare.

Vocea noastră este din ce în ce mai puternică și cu un timbru înalt, un învățămînt de calitate pe linia înaintașilor noștri, recunoscut și apreciat într-o Europă unită, în care criteriile axiologice să fie singurele care să așeze oamenii la locul lor și la salariul pe care îl merită.

Acestea sunt rezultatele superioare ale Grevei Generale, iar pentru viitor,

vom milita și mai serios și vom acționa și mai ferm pentru ca acest sens fundamental al învățămîntului să fie înțeles și de părinți, și de copii și chiar de cei mai încăpățânați politicieni.

**Biroul operativ al
SLLICS Neamț
Secretar general,
prof. Ștefan CORNEANU**

UN NOU ÎNCEPUT

Tânăra instituție Liceul de Informatică, înființată în 1990 și creată pe bazele unei școli anterioare cu rezultate meritorii, continuă să fie apreciată din 2004 sub numele de Colegiu Național de Informatică.

Am optat pentru un nou început în învățămîntul nemțean, care coincide cu inițierea schimbărilor din societatea românească. Acesta oferă deplina libertate ancorării în prezent și deschiderii către viitor. Liceenii noștri au astfel șansa de a-și dezvolta propriile tradiții, de a se consacra unor domenii de pionierat ale cunoașterii și, mai ales, de a-și crea propria identitate profesională într-o lume mereu în

schimbare. Deși tineri, mulți dintre absolvenții noștri s-au afirmat deja pe plan profesional, ca specialiști ai unor mari companii sau inițiatori ai propriilor firme de IT, dar optând și pentru administrație publică, sistem bancar, justiție, învățămînt, medicină, publicitate etc. Școala creează, printr-o serioasă bază de elemente de cultură generală, suportul pentru realizarea propriilor aspirații ale absolvenților.

Ne dorim ca deschiderii naționale să-i urmeze cea internațională. Calitatea activității de predare/învățare, dezvoltarea logisticii existente, inițierea și participarea la proiectele și programele școlare naționale și internaționale - atât în plan educațional, cât și

cultural (trupa de teatru, dansuri, revista și Anuarul școlii) - sunt câteva obiective urmărite pentru realizarea scopului propus.

**Director, prof. dr.
Daniela NEAMȚU**

*Urări de an nou
Nădăjduim ca lumina dragostei
și a bucuriei, adusă prin
Sărbătoarea Nașterii Domnului, să
vă încălzească sufletele domniilor
voastre și ale celor dragi, readucându-vă
speranța unui an mai bun.
Onestitatea și demnitatea-blazon al
nobleții sufletești și generozității
voastre- vă înalță deasupra
strălucirii arginților ce vi s-au
refuzat.*

*Cu prilejul sărbătorilor de iarnă,
vă dorim din toată inima sănătate,
bucurii și împlinirea dorințelor
viitoare.*

La mulți ani!

**Biroul operativ
al SLLICS Neamț
Președinte, Florin Florescu**

"ESTE FOARTE GREU SĂ TE BAȚI CU UN ADVERSAR LIPSIT DE FAIR-PLAY"

Un interviu cu liderul de sindicat Gabriel Ploscă, despre cea mai mare mișcare sindicală din ultimii 15 ani, greva cadrelor didactice.

-Domnule Gabriel Ploscă, în începutul discuției noastre, vreau să vă rog să vă prezentați, să știți toată lumea cu cine stau de vorbă.

- Sunt lider de sindicat la Grupul Școlar Materiale de Construcții din Roman, de unde provin, lider de zonă pentru zona Roman, vicepreședinte al Sindicatului Liber al Lucrătorilor din Învățămînt și Cercetare Științifică Neamț, vicepreședinte al FSLICS, președintele Uniunii Județene Neamț a Sindicatelor Democratice, care ține de Confederația Sindicatelor Democratice din România, în care sunt membru al Biroului

Executiv.

- Mi se pare o activitate foarte bogată.

- Putem vorbi și de altele, din punct de vedere profesional. Rămânând, însă, în sfera sindicală, mai sunt reprezentări, în calitate de lider, în Consiliul Consultativ al Agenției Județene de Ocupare a Forței de Muncă, membru în Comisia de autorizare a furnizorilor formare profesională pentru adulți.

A consemnat Mircea ZAHARIA
(Continuare în pag. 3)

1 DECEMBRIE 1918 - ZIUA MÂNTUIRII ȘI A UNIRII ÎNTREGULUI NEAM ROMÂNESC

“câci se hotărăște soarta neamului nostru, care vrea să triască liber, într-o Românie mare”.
Aceleași îndemnuri le adresa clerului romașcan și credincioșilor Episcopiei Romanului episcopul Teodosie Atanasiu, printr-o scrisoare pastorală, în care spunea: "Trăim timpuri de mărire a strămoșilor, trăim timpuri de glorie a istoriei, căci fiii noștri, înarmați cu sabia în mână și cu credința în suflet, au plecat la hotare pentru apărarea și

întregirea neamului".

În primul război mondial, au participat, alături de ostașii români, 252 de preoți din Episcopia Romanului: 147 de preoți au fost avansați la diferite grade militare, 26 demobilizați, 46 dispăruți, iar 5 au murit pe câmpul de luptă cu crucea în mână.

Cu puțin timp înainte de actul Unirii de la 1 decembrie 1918, episcopul Romanului, Teodosie Atanasiu, a trimis scrisori pastorale supușilor săi, iar pe 4 noiembrie, în bisericile Romanului, s-au făcut rugăciuni de mulțumire, căci "Dumnezeu ne-a învrednicit să trăim ace-

te clipe mari, hărăzindu-ne puțința de a vedea grupându-se sub tricolorul românesc pe toți fiii neamului".

Această "sfântă zi a dreptății" a devenit Ziua Națională a românilor, încununând ostenele de veacuri ale acestui neam, care a suferit în tăcere, purtându-și cu demnitate crucea în istorie, păstrând aprinsă candela credinței sale și nădejdea în izbândă, "reușind la 1 decembrie 1918 adunarea sub un singur sceptru a ceea ce timpul a despărțit vremelnic".

1 DECEMBRIE - ÎN CETATEA ROMANULUI

Ciclul de manifestări dedicate Zilei Naționale a fost organizat de Complexul Muzeal Județean Neamț, Muzeul de Istorie Roman, în colaborare cu Muzeul de artă Roman și Societatea Culturală "Roman Mușat". Miercuri, 30 noiembrie 2005, a avut loc simpozionul "1 Decembrie-Ziua Națională a României", care a reunit profesori de istorie și muzeografi. Prin lucrările lor, participanții au urmărit să pună în valoare aspecte din trecutul istoric premergător Marii Uniri.

Joi, 1 decembrie, a fost organizată o sesiune de referate, la care elevii de la Colegiul Roman Vodă, Colegiul Tehnic Miron Costin, Liceul Franciscan, Liceul Ortodox "Sfântul Gheorghe", sub îndrumarea profesorilor Mihai Ciocan, Monica Pascariu, Mariana Cristea și Petru Flenchea, și-au demonstrat preocupările deosebite pentru istoria românilor.

Alături de ei au fost colegii din Subredacția Roman a revistei Apostolul.

V. P.

"LIMBA NOASTRĂ-I O COMOARĂ..."

Seria sărbătorilor de iarnă se deschide la 30 noiembrie, cu praznicul Sfântului Andrei, unul dintre apostolii care au răspândit creștinismul în ținuturile dacice. Cu această dată, iarna își intră în drepturile ei, nu doar climatice, ci și fabuloase. Noaptea din ajunul Sfântului Andrei găzduiește în viața țaranului român o serie de practici de apărare, menite să alunge strigoii, forțele malefice, văzute și nevăzute, din jurul oamenilor. Tot în această noapte, gospodarii aduc în casă și pun la încolțit boabe de grâu și crenguțe de vișin, ce vor înflori până la Anul Nou, anunțând rodnicia pentru viitorul an.

Atmosfera Crăciunului și a Anului Nou este prefigurată și declanșată de o sărbătoare intrat în mod tradițional în universul copiilor: Sfântul Nicolae, pe 6 decembrie. Moș Nicolae vine cu daruri pentru cei mici, lăsate discret în ghetuțele aranjate seara, cu

grijă, în așteptarea moșului. Pentru noi, românii, ziua de 6 decembrie este și data care marchează începerea propriu-zisă a pregătirilor de Crăciun. Urmează în această perioadă pregătirea colindărilor, ei devenind niște urători de bun augur pentru gazde. Textul colindelor și vechimea lor ne transpun în vremurile străvechi ale păstoritului și vânătorii. Ca piese muzicale, colindele se disting prin refrane inconfundabile, precum "Florile dalbe, flori de măr".

Urmează Plugul, Plugușorul, obicei denumit după numele unora din obiectele purtate și folosite în alaiul de urători- copii sau flăcăi- în ajunul Anului Nou. Prima săptămână din ianuarie este marcată de două importante sărbători creștinești: Boboteaza și Sfântul Ion, sărbători ce vor încheia ciclul sărbătorilor de iarnă.

Acum, la începutul sărbătorilor de iarnă, prin paginile revistei Apostolul, urăm tuturor cadrelor didactice un sincer "La mulți ani!" cu sănătate.

Subredacția Roman

UNUL PLEACĂ, ALTUL VINE...

Formula sacramentală a evului mediu-Regele este mort. Trăiască regele! se poate foarte bine aplica și azi, ca o idee de continuitate în funcțiile de conducere. A plecat un ministru, vine altul, sau cu o formulă mai sintetică, având caracter popular, "unul pleacă, altul vine". Noi, cei de jos, ca niște martori vigilenți ai învățământului românesc și ca profesori, avem dreptul și chiar datoria să aducem omagiul celor care pleacă și să îi salutăm pe cei care vin.

Cele câteva luni de ministeriat ale domnului Miclea nu știm dacă au fost foarte dificile. Descris, la început, ca un ministru cult, ambițios, cu viziune în

reformarea învățământului românesc, domnul ministru a avut curajul să încerce să reformeze o reformă imperfectă, dar fără să-și ducă proiectele la bun sfârșit.

Sperăm ca domnul Mihail Hărdău, actualul ministru al Educației, adus la conducerea Ministerului într-un moment de criză, să confirme așteptările și speranțele cadrelor didactice. Dacă printre obiectivele domniei sale ar fi redresarea învățământului preuniversitar și ar da o maximă atenție învățământului de la sate, care se află în mare suferință, atunci putem afirma: iată ministrul mult așteptat!

Prof. Valerian PERCĂ

"AMBASADOR" LA 15 ANI

Născută la 1 iunie 1990, în orașul Roman, atleta BIANCA PERIE a devenit, la 15 ani, o mesageră a sportului din cadrul Liceului cu Program Sportiv Roman. Nu știu dacă a visat vreodată să devină o sportivă care să treacă granițele României. Dar, ajunsă în clasa a cincea la acest liceu, selectată de către domnul profesor Lucică Cucos, a început antrenamentele. Nu a fost ușor, așa cum afirmă Bianca, chiar a vrut să renunțe. Au început, însă, participările la concursuri și iată că în clasa a VI-a a câștigat o competiție la prima sa participare. De aici a început totul. Concursuri naționale,

deplasări în țară, antrenamente zilnice și nu ușoare și, să nu uităm, activități școlare.

Bianca s-a remarcat la toate concursurile la care a fost prezentă și au urmat, firește, cooptarea în lotul național și lungile cantonamente la Snagov.

După zeci de competiții și medalii, Bianca Perie a concurat, anul acesta, la Campionatele Mondiale din Maroc. La o temperatură de 50 de grade la umbră, romașcanca a devenit campioană mondială de junioare II în proba de aruncare a ciocanului. Cine ar fi crezut acest lucru? Cum a reușit această performanță? Prin muncă, răspunde Bianca.

După acest rezultat, tînăra atletă romașcană a fost coop-

tată în lotul olimpic pentru Jocurile Olimpice din 2008, de la Beijing. Sportiva de la LPS Roman merită, așadar, titlul de "ambasador" sportiv.

Prof. Valerian PERCĂ

ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

Concursul național de interpretare muzicală "Emanuel Elenescu"

Liceul de Artă "Victor Brauner" din Piatra Neamț a fost din nou gazda Concursului național de interpretare muzicală, vocal-instrumentală "Emanuel Elenescu". Cea de-a XV-a ediție a acestui concurs a avut loc în perioada 2-4 decembrie. Pînă acum trei ani concursul a fost unul de nivel județean, extinzîndu-se apoi la nivelul zonei Moldova și devenind, de anul trecut, unul național.

"Prin această manifestare formăm interpreți și creatori de miine, ambasadori ce poartă tradițiile culturale și spirituale nemțene. La nivelul școlilor și liceelor de muzică acest concurs are caracter de unicat, deoarece pe lângă instrumentele de suflat și canto clasic, punem în valoare muzica și instrumentele populare", a declarat organizatorul concursului, prof. Mihai Albu, directorul liceului gazdă.

Concursul s-a desfășurat pe 3 secțiuni: instrumente de suflat și percuție, canto clasic și instrumente populare și canto popular. La această ediție au participat 150 de concurenți din țară și din Republica Moldova.

* Zeci de premii au răsplătit talentul tinerilor interpreți

Juriul concursului a fost format din: conf.univ. dr. Cristian Misievici, prorector al Academiei de Muzică "Gheorghe Dima" din Cluj - președinte de onoare; prof. univ. dr. Grigore Pop de la aceeași academie - președinte; prof. Luminița Moscalu, director adjunct al gazdelor - vicepreședinte; prof. Cristina Popa a asigurat secretariatul concursului. Pentru fiecare secțiune a concursului a existat câte o comisie formată din trei profesori cu experiență competițională.

Talentul și virtuozitatea multora dintre partici-

panți au fost răsplătite cu 36 de premii I, 28 de premii II, 26 de premii III și 16 mențiuni. După festivitatea de premiere ce a avut loc duminică, 4 decembrie, în Sala studio "Theodor Macarie" a liceului gazdă a manifestării, cei mai buni dintre premianți au încântat audiența cu un concert de gală.

* Aprecierile specialiștilor

Prof. univ. dr. Grigore Pop, președintele juriului, ne-a declarat despre acest concurs, pe care-l prezidează de trei ani: "Este a treia ediție în această formulă în care toate instrumentele de suflat, de percuție, împreună cu canto clasic și instrumentele populare sînt puse în valoare de participanți valoroși și talentați. Participarea este semnificativă, avem reprezentanți și din Chișinău aproape la toate instrumentele. Nivelul este în creștere de la an la an, o anumită selecție se face și în cadrul școlilor și liceelor de unde provin copiii. Este singurul concurs cu o reprezentare totală a acestor instrumente la nivel național. Juriul a fost, este și va fi în continuare format din personalitățile

cele mai reprezentative ale învățămîntului superior și preuniversitar. Organizarea este bună cu tendințe spre foarte bine. Cei mai buni dintre concurenți au fost selectați pentru spectacolul de gală ce a încheiat fulminant concursul".

Președintele de onoare al juriului, conf. univ. dr. Cristian Misievici, apreciază calitatea acestui concurs: "Este pentru mine reconfortant și stimulant să văd cum, prin strădania unei miini de oameni pasionați ce sînt profesorii Liceului de Artă Victor Brauner din Piatra Neamț, se reușește pentru cîteva zile a se instala un climat de mare emulație, ai cărui principali beneficiari sînt copiii de la liceele de muzică din țară și din Republica Moldova. Cred că lucrul acesta reprezintă un câștig chiar mai mare decît premiile pe care, cu generozitate, le oferă organizatorii. Este un lucru rar și pilduitor pentru noi toți și doresc acestei inițiative minunate să crească și să înflorească an de an, ediție de ediție".

Angela BRUDARU

ȘCOALA NEMȚEANĂ, PENTRU O ȘCOALĂ EUROPEANĂ

Bogată se anunță toamna în care s-a născut această pagină a revistei „Apostolul” care, deși este doar la a 2-a ediție, se bucură de mult interes din partea colegilor noștri, dar, ceea ce mă bucură și mai mult, avem intervenții și din partea „tinerilor noștri parteneri - elevii” care vor demonstra, începând cu acest număr, că au multe preocupări și profunzime în abordarea unor probleme acute ale omenirii, chiar dacă unii descriu în tonuri mult prea întunecate! În cele două intervenții, suntem invitați la un anume tip de DIALOG, după o „privire la și în Oglindă”, dar și la un schimb de bune practici în „NATURA ROMÂNIEI- GENERAȚIA 21”.

Reușita drumului, pe care tinerii îl parcurg cu carul viselor lor la care-au înhămat comete, este posibilă pentru că același dascăl

„descifrând eternitatea” le este alături, chiar punându-i mai presus de ei înșiși și de familia lor (vezi ce-au câștigat și pentru ce-au luptat în recenta grevă!), chiar dacă atâția „oameni bine” cărora școala nu le trezește frumoase amintiri (or fi uitat cum erau când erau niște „elevi emeriți?”) afirmă în direct la posturile de radio că dascălul nu merită ceea ce cer!!!...Lăsându-i în lumea lor, mult prea plină de grija cumpărăturilor de week-end de la Roma, Paris...venim cu devotații și sincerii noștri colegi, care trăiesc cu și pentru tineri; venim cu „DOOM și...Uninunea Europeană” adus de dna. profesor Doina Budescu, cu „AMP și Natura României” adusă de dna. Dorina Mormocea.

Prof. Mentor Niculina Niță- I.S.J.Neamț

AMP ȘI NATURA ROMÂNIEI- GENERAȚIA 21

Eminunat să simți că așa ușor și firesc ni se alătură cei tineri și devin la fel de îngrijorați, ca și cei maturi, atunci când vorbim de lucrurile grave pe care intervenția umană asupra naturii le-au generat și de efectele cărora trebuie să ne preocupăm mobilizându-ne cât mai repede în a le remedia, pentru că ceea ce se întâmplă în ultima vreme - cataclismele naturale - este semnalul de alarmă pentru toți.

Răspunzând unei astfel de nevoi AMP-Asociația Managerilor de Proiecte a lansat proiectul „Managementul integrat al deșeurilor școlare- implicarea tineretului în promovarea activităților de colectare selectivă a deșeurilor din ambalaje”. Acest proiect este câștigat în cadrul Programului național de granturi derulat de REC România și ASDD AC cu sprijinul S.C. ECO ROM AMBALAJE S.A. și la care avem ca parteneri: Primăria Piatra Neamț, Inspectoratul Școlar Județean Neamț, CCD Neamț și ONG-uri din școli: ECOMIL, EcoOzana din comuna Vânători Neamț, Clubul Copiilor din Zănești precum și unități școlare: Colegiul Național de Informatică din Piatra Neamț, Colegiul „Ștefan cel Mare” din Târgu Neamț și Grupul Școlar „Vasile Sav” din Roman.

Sâmbătă, 5 noiembrie AMP a organizat în Parcul Național Vânători Neamț împreună cu partenerii amintiți și cu Primăria Vânători Neamț un concurs județean „Mesaj pentru o Planetă Verde” care a constat în colectarea selectivă de deșeuri. Tinerii din școlile și ONG-urile menționate, coordonați de profesorii: Petrariu Elena, Jăjăie Luminița, Pipirigeanu Ioan, Preda Elena și Irina Cecilia din Tg. Neamț, Lozonschi Carmen din Roman, Grigore Gabriela din Zănești, Mormocea Dorina și Fărtăș Elena din Piatra Neamț au reușit să colecteze 715,10 kg. de deșeuri de pe o suprafață de 20 ha situată în rezervația de Stejari Dumbrava a Academiei Române, de-a lungul drumului DN 15. Nu au fost singuri și nici nu au fost tratați cu indiferență: au obținut premii și diplome, dar au avut și onoarea de a-i avea alături pe: Peter Dewees- proiect manager World Bank, Bill McManara - senior manager WB, Mircea Vergheteș- șef serviciu RPN ROM-SILVA, Vasile Coșofreț- viceprimar comuna Vânători Neamț, Sebastian Cătănoiu - director APNVNT, Florea Trifoi și Răzvan Deju - APNVNT.

Este doar un început pentru activitățile deosebite prevăzute în cadrul proiectului implementat de AMP, după cum s-a putut vedea și din prezentarea făcută la emisiunea „Generația 21- Natura României” realizată de postul local TVM, duminică, 6 noiembrie. Lansarea oficială a proiectului a fost pe 25 noiembrie orele 11.00. Suntem convinși că astfel de inițiative vor salva planeta noastră- atât cât se mai poate de la suferința provocată de poluare!

Prof. Dorina MORMOCEA-
Colegiul Național de Informatică, președinte AMP

DIALOG ÎNTRE GENERAȚII

- rubrică deschisă tuturor elevilor și dascălilor

OGLINDA SUFLETULUI TĂU

Oglinda este un obiect străvechi al civilizației umane. Provine din latinescul „speculum”, ce denumește un obiect pentru observarea cerului. Astfel oglinda devine un obiect al cunoașterii, dar uneori a cunoaște prea multe lucruri, a vrea să înțelegi lucruri ce nu sunt destinate înțelegerii este un lucru constant neplăcut. Privește-te în oglindă și întreabă-te dacă existi! S-ar putea să afli

adevăruți tulburătoare. Se spune că întreaga lume este doar o oglindă, o plasmuire a imaginației oamenilor. Au fost emise chiar și teorii în care se preciza că Universul este doar o plasă de oglinzi concave ce dau impresia de spațiu.

Încă din Antichitate oamenilor le-a fost dat să cunoască semnificația oglinzii. Astfel ea apare inițial ca o suprafață netedă a unei ape reflectând imagini, așadar chipul omenesc. Este prima oglindă, dar și cea mai înșelătoare, deoarece acționează asemeni unei pendule hipnotice. Ea

deformează realitatea și oferă imagini falsificate în mintea celui ce o privește. Este și cazul lui Narcis, care moare pedepsit fiindcă își contemplase chipul în oglinda apei. În mitologia Indiei și Greciei se menționează despre „oglindea funerară”. Se spune că este oprit să-ți vezi chipul reflectat în apă, întrucât duhurile apei îți pot fura sufletul, și rămas fără suflet, omul moare. Găsim apoi în mitologia aztecă și incașă o formă metamorfozată a oglinzii și anume „oglindea oraculară”. Marii preoți ai acestor civilizații pretindeau că pot vedea

imagini în mișcare din viitor. Observăm, astfel, înclinația omului de a transforma oglinda într-un obiect sacru, de a stabili o legătură cu divinitatea prin intermediul oglinzii. Dar oare oglinda de azi ne oferă o imagine reală, după ce a acumulat într-însa atâtea istorie, atâtea cunoaștere sau a rămas în esență doar o armă psihologică sub o altă formă? Acum reflectă vizual realitatea așa cum este ea, dar de partea cealaltă a oglinzii aceasta îi prelucurează înțelesurile și la nivelul

inconștientului reușește să ne schimbe.

Se spune că nu ai nevoie de o oglindă ca să te cunoști, nu ai nevoie de nici un lucru material ca să reușești să-ți schimbi traiectoria sufletului, dar poate că această oglindă este cea a sufletului. Acum vine și întrebarea: „Este cu adevărat o oglindă sau este doar o imagine impregnată în ființa noastră, o imagine a perfecțiunii, o linie ajutătoare, un labirint al comparațiilor chiar?” Fiind înzestrați cu acest tipar, el -tiparul- acționează asemenea oglinzii, dar rămâne doar un tipar, modelul pe care toți încercăm să-l urmăm. Acesta conține o grilă de calități alături de modelul omului echilibrat. Încercând să punem oglinda în acest context vom da dreptate strămoșilor noștri care au promovat originea divină a oglinzii, oglinda devenind un oracol personal. Dacă este așa atunci chiar sufletul nostru devine oglinda, o oglindă a tiparului, o oglindă ce încearcă să redea perfecțiunea, așa că nu ar trebui să ne întrebăm dacă oglinda reflectă realitatea ci ar trebui să ne întrebăm dacă oglinda este reală! Vă invit deci să aruncați o privire asupra tiparului din sufletul vostru și să vă întrebați cât de apropiat este de cel al perfecțiunii.

Emanuel LUPU,
elev în Cl. a X, Colegiul Național de Informatică

ARTE & MESERII * ARTE & MESERII * ARTE & MESERII * ARTE & MESERII

Revizuirea codului normativ al unei limbi nu poate fi evitată, iar la noi se întâmplă aceasta, după...23 de ani.

Apariția ediției a II-a a Dicționarului ortografic, ortoepic și morfologic al limbii române, lansat în iulie 2005, a stârnit controverse, rumori și chiar spaieme, pentru că, așa cum se precizează în Notă asupra ediției, este o lucrare « integral revizuită și substanțial adăugită ». Afirmația aparține coordonatorului colectivului de editare, cercetător Ioana Vintilă-Rădulescu. DOOM2 apare deci, după 23 ani de la prima ediție, și este elaborat sub egida Academiei Române, în cadrul Institutului de Lingvistică « Iorgu Iordan - Al. Rosetti ».

Conform Legii privind organizarea și funcționarea Academiei Române, nr.752 din 2001, acest for este cel care « se îngrijește de cultivarea limbii române și stabilește regulile ortografice obligatorii ».

Regretata cercetătoare Mioara Avram numea Dicționarul... apărut în 1982 « un instrument normativ, care are scopul de a contribui la folosirea unitară a limbii literare, prin mai buna cunoaștere a ortografiei oficiale și a normelor consacrate în ortoepie și morfologie ». Considerăm că și DOOM2 are aceeași caracteristică esențială, de « instrument normativ » pentru toți cei care trebuie să utilizeze cât mai corect limba română, fie că învață, fie că, mai ales, îi învață pe alții.

Cu un repertoriu lexical largit, DOOM2 depășește numărul cuvintelor titlu din DOOM1 și, chiar pe cel din DEX, ediția a II-a. Statistic, în DOOM2 se regăsesc 62.000 de cuvinte, dintre care, pentru 3500 de cuvinte s-au realizat intervenții și completări. Au fost adăugate 2500 de cuvinte noi, grupuri de cuvinte care pun probleme de scriere, cuvinte formate prin abreviere, nume proprii, neologisme de ultimă oră, a căror scriere și pronunțare dezvoltă, permanent, neclarități.

Am putea avea « rezerve » asupra

introducerii neologismelor recente sau asupra alunecării spre nivelul « subliterar » în unele dintre cazuri, dar « rezervele » sunt neavenite, atâta timp cât, la peste jumătate din numărul cuvintelor din DOOM2, există indicații referitoare la uzul « popular

DOOM2 și ... Uniunea Europeană

», « regional », « învechit », « argotic », « rar » sau « anglicism », « hispanism », subliniindu-se în acest fel neapartenența cuvintelor respective la ceea ce înțelegem prin limbă literară.

Nota definitorie a acestei lucrări este faptul că reduce decalajul dintre norma academică și limba actuală, preluând forme care circulă.

În concluzie, DOOM2 nu schimbă limba română după cum clamează unii ! Limba română este aceeași, poate e « mai urâtă, mai simplificată, traumatizată de unii vorbitori și... fără bun simț », după cum afirma academicianul Eugen Simion în Cuvînt -înainte la DOOM2, subliniind însă faptul, că « această ediție va fi utilizată ca unică sursă pentru aplicarea corectă a normelor academice în domeniul ortografiei limbii române ».

Capitolele introductive sintetizează cele 25 de intervenții operate, cele 19 modificări ale normelor ortografice, ortoepice și morfologice ale limbii române și relevă îndrumările și modalitățile științifice de citire a cuvintelor din DOOM2.

Și acum, de ce DOOM2 și... Uniunea Europeană!?

Pentru că « acolo », în țările « acelea » există o conduită exemplară în privința respectării tuturor legilor și normelor în vigoare.

Imaginați-vă o țară ca Germania, unde legea ar fi eludată ! Imaginați-vă un stat ca Marea Britanie, unde nu s-ar

impune normele limbii engleze, în acel conglomerat de britanici bilingvi, de la pakistanezi, indieni, jamaicani, chinezi, coreeni până la, mai nou, est europeni și, unde, nota maximă de la limba engleză, « A », condiționează / facilitează admiterea în orice facultate!!!

Imaginați-vă o țară ca Franța, în care instituțiile create pentru apărarea și cultivarea limbii franceze (anual sunt elaborate lucrări normative!) nu ar putea funcționa dacă, prin absurd, educația lingvistică din școli ar lipsi!

Și... imaginați-vă o țară ca România, în care competențele lingvistice individuale, cultivarea variantelor literare, respectarea normelor ortografice și ortoepice în vigoare sunt atribute ale fiecăruia dintre noi, ale fiecăruia om civilizată...într-o lume civilizată!

Prof. Doina BUDESCU,
Școala Nr. 3 Piatra Neamț

Pagină coordonată de
prof. Niculina NIȚĂ

ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR

DE LA AUTOCUNOAȘTERE, LA AUTOEDUCAȚIE

Stimularea autocunoașterii elevilor de vârstă școlară mică

În bogata activitate cu elevii, adesea mi s-a întâmplat ca la o lucrare de control majoritatea copiilor să fie foarte fericiți, convinși că au lucrat totul și că vor obține nota maximă. Dezamăgirea apare când testele sunt corectate și notate pe măsura greșelilor fiecăruia. În aceasta situație apar comentarii atât din partea copiilor, cât și a părinților.

Analizând reacțiile copiilor față de greșelile proprii, am constatat că cei care își cunosc valoarea, caută să înțeleagă unde, ce și de ce au greșit, pe când ceilalți, se subapreciază, dezarmează ușor în fața situațiilor dificile și se descurajează, refuzând să coopereze, sub pretextul că tot nu vor reuși să facă ceva singuri.

Pentru a-i ajuta să-și cunoască propriile limite și posibilități, am încercat să-i ajut să-și formeze deprinderi corecte de autoevaluare a rezultatelor obținute la diferite obiecte.

În acest sens, am desfășurat diferite activități specifice, la clasa a III-a, cu un efectiv de 21 de copii. Ca să elimin orice factor de stres, i-am anunțat că, după orele de curs, vom face un joc didactic intitulat „Rezolvă, repede și bine!”. La acea activitate se vor face aplicații la matematică. Pentru aceasta am pregătit trei tipuri de subiecte, în funcție de gradul de dificultate al acestora. Ca să fie mai atractiv, le-am scris pe coli de hârtie de culori diferite. Cele ușoare le-am scris pe hârtie roșie, cele puțin mai dificile, pe hârtie de culoare galbenă, iar cele cu grad ridicat de dificultate, pe hârtie de culoare albastră.

Dacă la un test de evaluare formativă, toate subiectele erau obligatorii, acum aveau voie să-și aleagă foaia cu subiectele care doresc și să le lucreze într-un timp bine stabilit. După ce termină, pot să-și aleagă un alt subiect pe care să-l rezolve la fel în timp precis.

Pe tot parcursul timpului de lucru am urmărit cu atenție gradul de dificultate al subiectelor alese și reacția după succesul sau insuccesul avut cu exercițiul anterior.

Astfel, am putut constata că 6 copii care au tendință de subapreciere au selectat spre rezolvare subiecte cu grad scăzut de dificultate, și în prima, și în a doua etapă a jocului. La sugestia mea de a încerca să rezolve și alte tipuri de subiecte, s-au dovedit reticenți, explicând prin teama unui eșec ce i-ar dezamăgi.

Alți 5 copii au ales subiecte dificile, ce le depășeau limitele, în ambele etape ale jocului. Le-am sugerat să aleagă subiecte mai simple, dar au refuzat, probabil, pentru a nu se compromite. Doi dintre aceștia, din dorința de a lucra totuși ceva, de la exerciții foarte grele în prima etapă, au lucrat din cele foarte simple, în a doua etapă.

Restul, de 10 copii, au mers direct la țintă, alegându-și subiectele cu grad ridicat de dificultate, rezolvându-le corect și în timpul stabilit. Acest comportament dovedește că aceștia se apreciază corect și își cunosc limitele și posibilitățile intelectuale.

Luând în considerare aceste observații, am încercat să-mi proiectez activitatea la clasă astfel încât să-i ajut pe copiii aflați uneori în impas, să-și cunoască propria valoare făcând o apreciere reală a muncii și rezultatelor lor.

Inst. Elena LOZINCĂ,
Școala Nr. 8, Roman

Antrenarea familiei în procesul de cunoaștere a copiilor

Este un lucru evident că a educa este mai greu decât a instrui. Școala poartă răspunderea educației, dar de această răspundere nu este lipsită nici familia.

În diferitele momente ale creșterii, dezvoltării și formării ființei umane, fiecare dintre aceste institutii sociale are un rol important. Deși unele teorii moderne încearcă să acorde prioritate unuia dintre cei doi factori, consider că rămâne valabilă colaborarea pe toate planurile între școală și familie, veriga dintre ele fiind învățătorul.

Odată cu înscrierea elevilor în clasa I, încercăm să cunoaștem părinții, să stabilim unele relații care se vor adânci pe parcursul celor patru ani. La începutul anului școlar este necesară o dezbateră în legătură cu sprijinul pe care școala îl așteaptă de la părinți în realizarea sarcinilor instructiv-educative. De multe ori ne punem întrebarea dacă îi încurajează școala suficient pe părinți să se implice în educația copiilor. Care este modul în care ea utilizează contribuțiile acestora? Sunt implicați părinții în mana-

Autocunoașterea și copilul de vârstă școlară mică

Dobândirea unor competențe de autocunoaștere de către elevii are un rol important în dezvoltarea personalității copilului de vârstă școlară mică. Acest demers poate fi realizat cu răbdare și tact pedagogic din partea cadrului didactic, dar și printr-o strânsă colaborare a familiei cu școala.

Pentru realizarea procesului de autocunoaștere la elevii este nevoie de autoevaluare din partea acestora. Dezvoltând elevilor această competență, nu facem decât să-i ajutăm să-și cunoască propriile resurse și să-i motivăm să și le dezvolte.

gamentul unității școlare?

Cu majoritatea familiilor elevilor realizez o colaborare fructuoasă, având sprijinul lor ori de câte ori îl solicit. Am avut și părinți care au lăsat totul pe seama școlii, considerând că școala este responsabilă de tot și toate. Pe acești părinți am căutat să-i fac să înțeleagă că o conlucrare sistematică cu școala le ușurează sarcina și le asigură premise juste în misiunea complicată de a asigura o pregătire copilului pentru viață.

După prima lună de școală, am aplicat părinților următorul chestionar:

1. Care dintre părinți se ocupă mai mult de educația copilului? 2. Controlați zilnic activitatea de pregătire școlară a elevului în familie? 3. Vă ascultă copilul dumneavoastră? 4. Are copilul un regim zilnic de muncă, de odihnă și de timp liber? 5. Urmăriți și verificați dacă îl respectă? 6. Ați citit vreodată pe teme educative? Care? 7. Îl însoțiți la filme, la spectacole? 8. Vă ajută în gospodărie? 9. Are prieteni copilul dumneavoastră și îi cunoașteți pe aceștia? 10. Întârzie vreodată fără să anunțe? 11. Cât timp acordă jocului? 12. Cui credeți că-i revine sarcina de educare a elevului? Școlii sau familiei, și de ce?

Am analizat răspunsurile părinților la acest chestionar și în urma unor discuții cu aceștia am ajuns la concluzia că o strânsă colaborare între cei doi factori educativi care acționează în diverse etape ale școlarității, urmărind aceleași obiective, este de natură să determine eficiența muncii educative.

În anii de tranziție ai societății noastre a fi părinte a devenit o sarcină mai complicată decât a fost vreodată. Neajunsurile financiare, lipsa locurilor de muncă, nesiguranța zilei de mâine și-au pus amprenta pe atitudinea părinților față de copii și școală. Mulți părinți sunt nevoiți să plece în căutarea unui loc de muncă în altă localitate sau țară, neglijând educația copiilor lor. Copiii acestora sunt privați de căldura și înțelegerea părinților, rămânând adesea în grija bunicii, a unei rude sau a unui vecin. Unii dintre ei găsesc puterea de a căuta sau șansa de a căuta și găsi părintele absent în învățătoarea sau învățătorul său, dar alții se închid în ei înșiși sau cad pradă comportamentelor viciate (abandonarea școlii, agresivitate, vicii).

Este bizar, dar am ajuns să realizez legătura cu unii părinți prin telefon. Săptămânal realizez convorbiri cu părinții aflați în Spania, Italia, Grecia. Întrebări frecvente pe care mi le pun: Cum arată copilul? Este frumos, este cuminte? Cum învață? lar la întrebarea mea: Când se întorc acasă?, răspunsul este aproape invariabil: Nu știu, câștig puțin, nu am adunat suficienți bani și, dacă vin acasă, ce fac?

lata cum înțeleg să compensez lipsa părinților unora dintre elevii mei și să-i îndrum pe aceștia pe o cale dreaptă a vieții, sprijinindu-i să crească oameni folositori lor înșiși, precum și comunității din care fac parte.

Înv. Maria ZAVATE,
Școala Nr. 8, Roman

Rubrică coordonată de Dan AGRIGOROE

ARTE & MESERII * ARTE & MESERII * ARTE & MESERII * ARTE & MESERII

Cum evaluăm și ce notăm în cadrul orelor de educație religioasă?

În contextul educațional actual, problema a evaluării capătă o maximă importanță în activitatea factorilor decizionali (specialiști, practicieni, elevi, părinți etc.). Putem defini evaluarea ca fiind totalitatea activităților prin care se

colectează, organizează și interpretează datele obținute în urma aplicării unor instrumente de măsurare în scopul emiterii unei judecăți de valoare pe care se bazează o anumită decizie în plan educațional. Teoria și practica pedagogică

operează cu mai multe clasificări ale tipurilor de evaluare, dar nu despre asta mi-am propus să vorbesc.

Fiind o disciplină cu un statut aparte, educația religioasă nu se rezumă doar la acumularea de informații ci mai ales la formarea și modelarea caracterelor moral - religioase. Totuși făcând parte din trunchiul comun al disciplinelor de învățământ, este firesc să ne întrebăm cum, când, cât și mai ales ce evaluăm în cadrul acestei ore? Ce evaluăm la ora de religie? Modul în care elevii au înțeles noțiunile predate de către profesor? Rapiditatea cu care ei reproduc anumite informații, mesaje, citate, rugăciuni? Calitatea exprimării? Inteligența? Sau

încercăm să observăm latura practică, aplicativă manifestată prin comportamentul elevilor și ulterior reflectată în bunul mers al societății? Este foarte greu de apreciat de către orice cadru didactic, cât din ceea ce cunoaște sau și-a însușit elevul este pus în practică astfel încât să-i modifice, în sens pozitiv, viața. Cădem astfel în capcana de a evalua doar latura informațională (cea pe care o putem măsura după anumite strategii și tehnici folosind diverse metode). Din acest motiv consider că ar fi indicată utilizarea, atât la predare cât și în evaluare, a metodelor specifice acestei discipline: observarea elevilor și a comportamentului acestora în cadrul orelor și în afara acestora,

exemplul moral - creștin al profesorului, rugăciunea și cântarea religioasă, metoda alianței, frecventarea Bisericii și, nu în ultimul rând, metodele utilizate de Mântuitorul Iisus Hristos în activitatea Sa învățătoarească.

O problemă și mai delicată legată de evaluare o constituie notarea. Ce și mai ales cum notăm? Mulți mai susțin încă ideea conform căreia „nici nu ar trebui să se pună note la religie”, sau „să se acorde numai note foarte mari”. Nu sunt de acord cu acele persoane care merg pe ideea că „la religie toți elevii trebuie să primească numai note de 10.” În asemenea situații nu s-ar face o evaluare și o notare obiectivă, nu-i mai determinăm

pe elevi să învețe, nu mai există o concurență și o ierarhizare între elevi, am banaliza totul căzând într-o formalitate fără să atingem scopul nobil al educației în general și al celei religioase în mod special. Bineînțeles că nu sunt de acord nici cu situațiile în care întâlnim numai note „mici”; trebuie găsită calea prin care să arătăm nu numai faptul că Dumnezeu este Atotubitor, Atotmilostiv ci și Drept. Numai astfel vom putea inspira elevilor valorile autentice ale moralei creștine.

Drd. Mihai FLOROIA,
profesor la Școala „Spiru Haret” - P. Neamț

APOSTOLUL

LITERAR și ARTISTIC

Anul 3

nr. 12

decembrie

2005

CENAȘUL "EUROCULTIN"

Școala nr. 2 Piatra Neamț

Prof. îndrumător Monica CRISTEA

SENTIMENTELE TOAMNEI

-Simt că-mi bate inima!
-De ce?
-Nu știu!
Poate pentru că lumea-întreagă
E a mea!
Simt că apa-mi murmură
Cu glas de frunze uscate,
Simt că lumea tremură agățată
De o perdea de ceață,
Simt că în toamna aceasta
Lacrima mea
Se aseamănă cu a ta!

Tudose Florentina Maria
cl. a III-a E

JOC DE CUVINTE

Vânătoarea poate fi jocul onora,
Iar jocul poate fi vânătoarea altora după
câștig.

Viața poate fi jocul onora,
Iar jocul poate fi viața altora.

Virtutea poate fi jocul prefăcut al onora,
Iar jocul poate fi virtutea altora.

Visul poate fi jocul onora,
Iar jocul poate fi visul altora.

Ancuța Popescu,
cl. a V-a

MAMA

Inima mea o ia razna

După măicuța mea,
Draga de ea.
Ea este ca un înger păzitor
A cărei bunătate
Nu pot cu nimic s-o mășor.
Inima mea într-o zi
Se va stinge
Fără iubirea dăruită
De măicuța mea.

Nechita Robert Andrei,
cl. a V-a

APOLODOR

Parodie după „Cărțile cu Apolodor”
de Gellu Naum

Apolodor
Micul pinguin tenor
Într-o zi ne-a vizitat
Și pe loc s-a întristat,
Fiindcă-i era tare dor
De frații lui din Labrador.
Pentru că-i tenor vestit
Ne-a cântat, ne-a nveselit.
Curioasă-am întrebat:
-Când să cânti te-ai apucat :
-Pe la noi, la Polul Sud
Când din apă ieși tot ud,
Ca să te mai încălzești,
Cânti, te joci, te dezmoștești!
-Cred că aerul geros
Te face să cânti frumos.
Dacă iarna ce-o să vină
Tot cu geruri o s-o țină
Sper să pot cânta și eu
Cu Apolodor al meu.

Negrescu Bianca, cl. a V-a

CĂUTAREA DE SINE

Mă caut în oglindă,
Dar nu văd decât un băiețel
Cu ochii mirați.
Mă caut în clasă,
Dar acolo nu există decât
Numele unui școlar
Trecut într-o foaie de catalog.
Mă caut la ora de sport
Și nu găsesc decât
Un copil care joacă bine șah.
Mă caut în îmbrățișarea mamei
Și mă regăsesc
Sunt cea mai importantă ființă
Din lume.

Teodor Rotaru, cl. a V-a

TIMP

Timpul nu stă de vorbă
Cu nimeni.
Trece năuc,
Scuturându-și secundele,
Care se troienesc în ani,
În secole,
În milenii.
Pe noi, oamenii,
Ne mătură
Ca pe niște frunze
Căzute
Din ulmul
Ce străjuiește
Școala.
O fi fost și timpul la vreo școală?
Parcă nu ar avea nici o diplomă,
Atât de rebel se comportă
Sigur e că n-a fost disciplinat niciodată.

Corina Băhneanu, cl. a VIII-a

De la medieval la... modern

Dintre aparițiile la Editura Humanitas vă recomand două lucrări ce abordează diverse mentalități în trecerea de la gândirea medievală la cea modernă:

1. Cătălin Avramescu, Filozoful crud. O istorie a canibalismului, Humanitas, 2003

Scrisă pe baza unei bogate documentări în colecțiile de carte rară din Germania, Austria, Finlanda, Scoția, Statele Unite, cartea de față ne prezintă în premieră o istorie sistematică a canibalismului reflectat în oglinda filosofiei. Prezentat în trei stadii: o creatură ivită din menajeria dreptului naturii, o retortă diabolică având menirea să-i încurce pe teologi și metafizicieni, stadiul în care antropofagia apare ca produs al circumstanțelor și al educației, canibalul este înainte de toate un personaj ce animă scrierile filosofilor și juriștilor din anumite epoci, o creatură livrescă. În straniețata sa, canibalul este suveran peste o specie de libertate, povestea sa luminând originile statului modern și hotarele civilizației moderne, cântărindu-le dreptul de a fi. Când puterea suveranului modern crește, dispare canibalul ca subiect al științei despre ordinea morală, pentru că el a fost eclipsat de noul agent al cruzimii absolute, statul.

2. Johan Huizinga, Amurgul Evului Mediu (studiu despre formele de viață și de gândire din secolele al XIV-lea și al XV-lea în Franța și în Țările de Jos), Humanitas, 2002

Lucrarea, structurată în 22 de capitole, prezintă perioada de sfârșit a Evului Mediu în planul sacralului, dar și în cel al profanului (real și imaginar), al vieții practice și al idealului cavaleresc ajuns la ora crepusculului. Păstrând tradiția olandeză, autorul construiește imaginea unei lumi surprinzând gesturile expresive și detaliile ce-i dau culoare, formele de viață și gândire căpătând pregnanță și naturalitate. Perioada secolului XIV - XV este privită ca final de Ev Mediu și nu ca o prevestire a Renașterii, istoria spirituală medievală constituind „postul” dinaintea renascentismului. Cel care, în Franța secolului al XV-lea, adoptă forme umaniste nu anunță încă Renașterea, aceasta venind doar când tonul de viață se schimbă, când gândul iese din matcă imortalizându-se în imagine. Religia este exteriorizată, poporul trăind o credință foarte fermă ce nu-i pune pe cei fără carte în fața nici unor dispute spirituale. Astfel studiul lui J. Huizinga se încadrează în celebrele lucrări de istorie a culturii și civilizației.

Prof. drd. Mihai
FLOROAIA -
Școala „Spiru Haret” -
Piatra Neamț

◆ REVISTA PRESEI LITERARE ◆ REVISTA PRESEI LITERARE ◆

"DEȚINUTULUI K9320 MIRCEA VULCĂNESCU
I SE RECOMANDĂ SPITALUL VĂCĂREȘTI"

Spitalul penitenciarului Văcărești pentru tratament".

"SINCERITATE ÎN DOZAJ CALCULAT" ÎN POEZIA
LUI NICOLAE SAVA

din România, filiala Iași pentru poezie pe anul 2004.

Numărul 47 al revistei ROMÂNIA LITERARĂ publică la rubrica "Scriitori în Arhiva CNSAS" dosarul de penitenciar al scriitorului și filosofului Mircea Vulcănescu, marele cărturar al cărui nume devenise în viziunea comuniștilor și securiștilor un număr, K9320. Condamnat la 9 octombrie 1946 la 8 ani de temniță grea, stă în închisoare pînă în anul 1952, cînd decedează în penitenciarul din Aiud. Într-o notă a medicului se constată "că deținutul internat politic Vulcănescu Mircea suferă de pleurezie stîngă cu stare generală rea pentru care i se recomandă internare la Spitalul Văcărești. Fișa se află la Spitalul penitenciarului din Jilava. Față de cele arătate mai sus rugăm să binevoiti a ne comunica avizul dumneavoastră asupra internării susnumitului deținut la

EMIL NICOLAE SAU ARIERGARDA CA DEZAGRE-
GARE A SUBIECTIVITĂȚII

Criticul literar Cristian Livescu scrie în ultimul număr al revistei CONVORBIRI LITERARE (11) despre poezia lui Emil Nicolae, poetul nemțean de la al cărui debut se împlinesc anul viitor 30 de ani. Iată ce afirmă criticul literar despre colegul său de condei nemțean: "Dacă ar fi să clasăm creația de dată recentă cred că Emil Nicolae și-ar dori-o considerată drept una de ariergardă, acel eșalon secundar care consolidează cuceririle avangardei, ale spiritului ofensiv, propriu oricărei literaturi cu conștiință novatoare. Există în poezia sa nostalgia suprarealismului, curențul cel mai longeviv al modernismului radical, dar și un fel de a trage cu ochiul spre oratoriul optzecismului, cu priza sa la real și atacul la adresa memoriei lenese".

În ultimul număr al revistei POEZIA din Iași a apărut o recenzie la cartea de poezie semnată de poetul Nicolae Sava, "Insolența nopților". Autorul acesteia, Al. Florin Țene din Cluj apreciază în recenzie "Sinceritate în dozaj calculat" că "poezia lui Nicolae Sava alunecă spre poemul esenian, de care îl apropie gustul pentru "esențele tari" pentru distilarea trăirilor prin retortele eului din care ies secvențe autentice de dramatism. (...) Poemele sînt ca un burete avid de apă, par saturate de propria lor aventură prin trăire și imagine. Eul poetic se descoperă pe măsură ce-și proiectează propriul univers, trecînd discret de la trăire intensă la melancolie. Nicolae Sava este un poet admirabil, cuvîntul lui purifică realul, redîndu-i credibilitatea tot astfel cum apa sfluește stalactitele și stalagmitele pentru un altar al ecoului, încărcat de muzicalitatea adîncurilor". Cartea despre care scrie Al. Florin Țene a luat recent premiul Uniunii Scriitorilor

A MURIT UN MARE ARTIST AL IMAGINII,
VASILE BLENDEA

În revista LUCEAFĂRUL nr. 43, redactorul Stelian Tăbăraș scrie cîteva însemnări și amintiri despre cel care a fost Vasile Blendea, omul care a imortalizat de-a lungul timpului pe pelicula aparatului de fotografiat chipurile tuturor scriitorilor români contemporani: "Cînd l-am cunoscut - își amintește Tăbăraș - avea întotdeauna un aparat foto la gît; așa cum unii s-au născut cu al șaselea deget la o mîină. Poza vesel: astfel se molipseau de veselie și optimism și "subiectele" lui. Fire ghidusă, reușise să-și suie - la propriu - pe Bogza într-un copac, ba l-a pozat pe autorul "Cărții Oltului" și cu un fel de fes de saltimbanc pe creștet. Azi pozele acelea par recapitulative; găsești acolo deopotrivă pe Bogza academicianul, dar și pe răzvlătutul și jucăușul avangardist".

OCHELARIST

APOSTOLUL
LITERAR ȘI ARTISTIC

COLEGIUL DE REDACȚIE: Mircea ZAHARIA; Constantin TOMȘA;
Ștefan CORNEANU

COLINDA SFÂNTĂ ÎN GLASUL COPIILOR

Toate sărbătorile bisericești sunt, pentru creștini, prilej de bucurie, momente de înălțare și zidire sufletească și de a primi hrană spirituală. Sărbătoarea Nașterii Domnului are în contextul acestora și în viața noastră religioasă o semnificație deosebită. Sărbătoarea Nașterii Domnului ne introduce în înțelegerea lui Dumnezeu prin formele specifice trăirii noastre umane, primindu-l acum ca pe un Prunc, cu bucuria ce încălzește inimile celor ce-și văd împlinită menirea lor pe pământ.

Deslușim în Nașterea pruncului Iisus, după învățătura Sfințelilor Scripturi, bucuria venirii pe lume a unui Mântuitor, care să ne răscumpere din robia păcatului și să restabilească armonia din sufletele creștinilor, stări pe care omenirea încearcă să le instaureze în viața socială.

Cu emoția Magilor de la Răsărit, călăuziți de stea, îl căutăm, îl găsim și-l vestim prin glasul cristalin al copiilor

din Colinda sfântă ce ne-a bucurat de veacuri și ne bucură și astăzi pe toți, de la tinerețe până la bătrânețe, pentru împlinirea făgăduinței de răscumpărare.

Nașterea Domnului este un moment de mare însemnătate în istoria mântuirii noastre, a celor ce ne bucurăm de Întruparea Domnului și înțelegem semnificația acesteia, că Dumnezeu se face om, asemenea nouă, se smerește ca să ne ridice și pe noi la slava sa.

În această atmosferă sărbătorească, când cerul se unește cu pământul, când toți oamenii se simt înfrățiți prin Fiul lui Dumnezeu, când bucuria încălzește inimile tuturor și mai ales ale copiilor ce-l simt aproape pe Pruncul Iisus, venim cu rugămintea ca bunul Dumnezeu să reverse asupra tuturor pacea vestită de îngeri, darurile sale cele bogate, harul și dragostea sa.

Prof. Dragoș ȚONEA

Învăță, omule, cât mai trăiești,
Tot ce ai
SĂ PREȚUIEȘTI!

*Adina Acamenitoaei
(clasa a X-a A)*

Adio!

Adio! biet chip zbârcit de vreme,
Brădat de chin și de nevoi,
Bătut de vânt și de durere,
Spălat de lacrimi și de ploii.

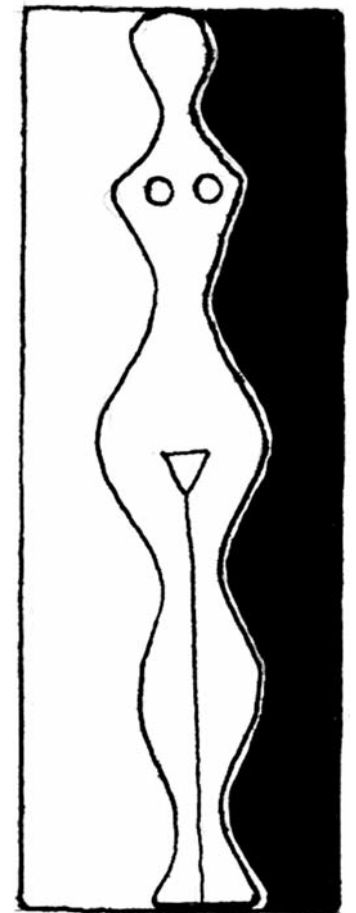
Adio! suflet rătăcit atâta vreme,
Ce n-a știut ce-i fericirea.
Ai fost mereu plin de dileme
Și-ai găzduit mereu iubirea.

Adio! trup fără de viață,
Fără de vlagă ai rămas acum!
Nu te-ai gândit că tu ești doar o
ață
Ce se subție, se transformă-n
fum.

Azi doar pământul ți-e bordei
Închis, întunecat și jalnic.
Și numai lumânarea ți-e temei
Și bocetul de-acum îți este
paznic.

Trenul vieții

Se-aude glasul trenului ce pleacă

Tristețea lui și rana ce-o provoacă
Mă fac să mă gândesc la
nemurire,
La visul meu, la viață, la piele...

Dar trenul pleacă ... și eu cu el,
Purtat de nebunia clipei,
De setea neștiinței mele,
Ce mă îmbie tot mai mult
Spre vise, gânduri efemere.

Bagajele, de mult uitate,
În altă gară, nu știu care,
Erau prea grele. Le-am lăsat.
Și am ales doar nepăsare.

Dar ... cine știe ... poate mâine
Voi coborî în altă gară.
Și-am să mă-ntorc în ală zi,
Când voi simți parfum de vară...

*Diana Elena Carp
(clasa a XI-a C)*

**Pagină realizată de
prof. Daniela Prepețică,
Lucica Munjiu și
Valerian Percă**

Grupul Școlar "Vasile Sav" Roman

Ochi albaștri

Ochi albaștri, lacrimi sure,
Zâmbet aspru, vorbe dure,
Un surâs poetic și placid
Pe-al tău chip plâpând și candid...

Și o umbră de candoare
Se prelinge pe-a ta inimă străină
Și mă-ntreb de unde oare
Ai în ochi o stea și-o lună plină...

Versuri...

Ploaia mărunță mă scufundă
În safirul ochilor tăi ... mă inundă...
Doar o clipă pot zâmbi la al tău
surâs,

Primul ce se ivește pe chipul tău
Tăcut și plâns.

Și-o lacrimă de fericire se pierde
Pe obrazul tău trecut de-atâtea
Lacrimi amare ...

O lacrimă fierbinte ce topește
Ploaia rece ca gheața;
Iar norii plumburii vor să-ți sărute
Catifelată și luminoasă fața ...

*Andreea Alina Andrici (clasa a
XII-a B)*

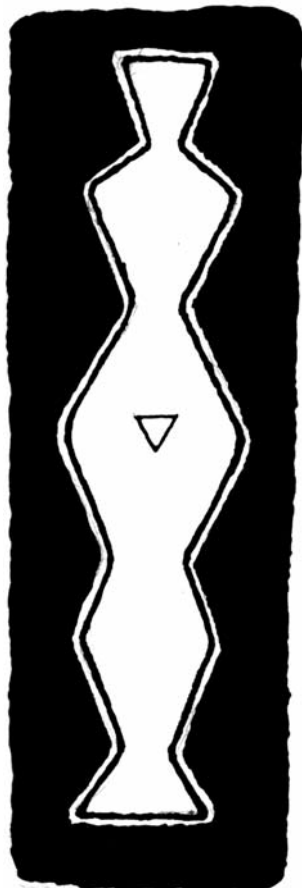
Am învățat

Am învățat să râd,
Am învățat să plâng,
Am învățat că nimic nu e ușor ...
Am învățat că prin viață ești doar
Un trecător.
Căci azi am tot
Și mâine poate nu am nimic
Și viața mi se scurge
Un pic câte un pic.

Am învățat că soarta des lovește,
Căci doar așa sufletul ți-l
întărește.

Am învățat să nu fiu rău,
Căci de toți are grijă Dumnezeu.
Am învățat să nu fiu mândră,
Căci am avut TOTUL-
Și l-am pierdut
Într-o secundă...

Acum știu că toate-n viață au un
scop,
Deși pe moment nu au nici un
rost.

* REVISTA REVISTELOR ȘCOLARE * REVISTA REVISTELOR ȘCOLARE *

ARIPI TINERE - 9/2005

Revista Cercului "Micii jurnaliști" de la Școala nr. 10 Piatra Neamț, coordonată de profesoara Tania Aruxandei (redactor șef, elevul de clasa a VIII-a Cornel Croitoru) adună în cele 24 de pagini ale sale poezii și proze, eseuri și anchete, povestiri istorice ale talentaților elevi de la această școală. Reținem numele viitorilor poeți sau prozatori Paula Strimbeanu, Simona Vasiliu, Sămărăndița Tapalagă, Iuliana Niță, Mircea Borș, Poliana Păvălache. Revista cuprinde și curiozități, jocuri enigmatice, umor, toate realizate cu talent de elevi.

SUFLET DE COPIL - supli-

ment literar al revistei "Aripi tinere", realizat sub aceeași coordonare (redactor șef, Cristina Ioana Musteață din clasa a VII-a) este mult mai bogat în pagini de proză și poezie originală. Ilustrația numărului este realizată de elevii clasei a V-a de la Școala nr. 10 Piatra Neamț.

FORUM - 5/2005

Elegant se prezintă numărul din octombrie al revistei liceenilor din Bicăz. După cum observăm și din paginile ei, revista beneficiază de un tehnoredactor priceput și un coordonator atent. Revista se deschide cu un interviu acordat elevilor Baciu Alexandra și Rogin Bogdan de către directoarea acestui liceu, Rodica Iorga, un buletin de știri, continuând cu pagini de magazin,

din care cititorii ei află despre cele mai sofisticate mărci de ceasuri, semnificațiile unor sărbători religioase, noutăți automobilistice sau sportive, modă etc. Reușite încercări literare citim sub pana elevilor Gabriela Cibicenco, Monica Gugiu sau Irina Rotaru. Savuroase sînt paginile cu ban-

curi și glume ale elevilor. Din pagina a 16-a a revistei aflăm care sînt obligațiile elevilor din acest liceu.

SALVE, AMICE - 8/2005

Tot de la Școala 10 Piatra Neamț ne parvine încă o revistă a elevilor cu un titlu inedit, "Salve, amice!", editată - aflăm - de cercurile "Povestea vorbei" (literar) și "Lumea mea, istoria" (de istorie), sub coordonarea profesorilor Elena Ivanov și Liliana Bolohan. Revista, care se prezintă într-o grafică de excepție, conține în cele 100 de pagini articole interesante, scrise cu talent și inspirație, ordonate pe rubrici și domenii, ca la școală. Nu vom numi nici unul din zecile de nume aflate printre colaboratorii, deși multe texte ne-au

reținut atenția, pentru a nu omite pe alții la fel de merituoși. Revista cuprinde și testele naționale de la simulare. O publicație frumoasă, utilă, făcută de către elevi - redactorul șef este eleva Laura Luca, iar adjunctul ei, Sabina Sum - pentru elevi, dar deopotrivă și pentru părinții lor.

REFLEXE - 2/2005

Numărul de vară al revistei "Reflexe", editat de Clubul copiilor din Zănești, de format tabloid, 8 pagini, este făcut de un profesionist. Ținută sobră, texte scrise cu acuratețe, paginare de profesionist. Cei doi coordonatori (Stelian Grigore - director, Gabriela Grigore - redactor șef, după cum aflăm din caseta tehnică), împreună cu un colectiv de redacție, scot o revistă care poate concura cu

multe altele mai "cu ștaif" din județ. Din editorialul semnat de redactorul șef dar și din alte articole aflăm despre activitatea Clubului copiilor din Zănești, Mădălin Enescu Grigore scrie despre ultimele descoperiri arheologice din zonă (importante!), iar de la Paula Crețu aflăm istoricul unui frumos așezământ de cult din comună, Biserica Sfântul Nicolae pe stil vechi din Vale. Contribuții la reușita revistei au și alți colaboratori precum preotul paroh Ioan Roman Ceachir (chiar și material, după cum aflăm dintr-un articol), veterarul de război Dumitru Lupeșcu precum și Laura Sava, Ionuț Popa. Autentice talente aflăm în textele Anei Moncea și lui Cristian Căliman, elevi, ambii în vîrstă de 9 ani.

**CITITORUL
DE REVISTE**

SUMARUL ANULUI 2005

Apostolul- ianuarie

Agrigoroae Dan- Învățământul primar Bădărău Daniela- Portofoliul, o metodă de evaluare interdisciplinară Ursu Emilia- Metoda proiectelor la clasele I-IV

- Alui Gheorghe Adrian- Eminescu cel de toate zilele
- Amaicei Gheorghe- Cadru didactic nemțean- colaborator al lui Nicolae Iorga
- Cicoare Traian- Rememorări pedagogice nemțene
- Corneanu Ștefan- Trăim în epoca minciunilor, nu în epoca minunilor
- Budescu Doina- Ceasurile școlii
- Drăgoi Mihaela- Retrospectiva învățământului nemțean
- Floroiaia Mihai- În ajutorul profesorilor diriginti
- Hălănduț Angela- Parteneriat și

sprrijin european

- Kallo Ildiko- Gheorghe Dima- un model academic
- Latesen Angelica- Ambasadori culturali în Europa
- Minuț Adolf- Cadru didactic nemțean- colaborator al lui Nicolae Iorga
- Mircea Cristina- Copiii de azi, la limita dintre alb și negru
- Nimineț Vasile- Matematică pentru ingineri, economiști și manageri
- Niță Niculina- Pagina CCD; Paradoxuri și împliniri
- Postolică Vasile- Matematică pentru ingineri, economiști și manageri
- Romilă Adrian Gh.- Sensuri în

reflux

- Rusu Dumitru- Scrisori către Eminescu
- Sava Nicolae- Revista presei literare
- Subredacția Roman- Drepturile obținute pentru salariații din învățământ
- Tincu Silvia- Școala "Mihai Eminescu"
- Tomșa Constantin- Aurel Dumitrașcu: "Caiete maro III"
- Țigău George- Actualitatea ideilor pedagogice eminesciene

Apostolul- februarie

Agrigoroae Dan- Învățământul primar Ciubotaru Elena- Dezvoltarea capacității de comunicare a elevilor în situații concrete

Vitcă Ioan- Predarea integrată a limbii române în clasa I

- Anghelina Manuela- A fi sau a nu fi dascăl
- Blaga Gheorghe- Cei mai iubiti dintre pămînteni
- Cicoare Traian- Rememorări pedagogice nemțene; Pedagogul Ștefan Birsănescu; O pasionată slujitoare a școlii românești: Alice Voinescu
- Corneanu Ștefan- Perfecționare sindicală pe teme de educație și legislația muncii; Codul muncii și salariile la ordinea zilei
- Crețu Lili- Școala normală "Vasile Lupu- 150 de ani de apostolat"
- Drăgoi Mihaela- Retrospectiva învățământului nemțean
- Floroiaia Mihai- Religia în era globalizării
- Ilie Irina- Informare privind activitatea de colaborare cu comunitatea locală și dezvoltarea pe bază de proiecte; Punte între valorile unui sistem
- Lozonschi Carmen- Ferestre spre Europa
- Niță Niculina- Pagina CCD; Adio, dar rămii cu noi!
- Percă Valerian- Școala de arte și meserii în luptă cu șomajul; Cerem un nou statut al dascălilor
- Romila G. Adrian- Sensuri în reflux
- Rusu Dumitru- 8 martie- sârbătoare roșie?; Dragobetele, în luptă dreaptă cu Valentine's Day
- Sava Nicolae- Revista presei literare
- Savin Virgil- Dascălul Mihai David- Ghindăoani
- Stan Viorel- Informare privind activitatea de colaborare cu comunitatea locală și dezvoltarea pe bază de proiecte; Punte între valorile unui sistem

Tomșa Constantin- Aurel Dumitrașcu: "Caiete maro III"

- Țăranu Marcela- Pleoară pentru sport
- Vlas Vlad- Lirica basarabeană pe urmele lui Bacovia

Apostolul- martie

Agrigoroae Dan- Învățământul primar Axinia Doina- Să-i învățăm pe copii să găsească idei noi

Axinia Elena- Programele școlare și creativitatea elevilor

- Amaicei Gheorghe- Cadru didactic nemțean- colaborator al lui Nicolae Iorga
- Antologia revistei "Apostolul"- I.L. Caragiale
- Blaga Gheorghe- Reviste școlare
- Cicoare Traian- Rememorări pedagogice nemțene; Anton Dumitriu și "cetățenia prin educație"
- Clapa Vlad- "La Bruxelles am simțit că facem parte dintr-o mare familie sindicală europeană"
- Cobzaru Ștefania- Formarea gândirii critice a elevilor prin citire și scriere
- Corneanu Ștefan- O majorare de 12% în două tranșe a obținut FSLI de la Guvern, în acest an
- Crețu Lili- Nichita despre basarabeni, basarabeni despre Nichita
- Diac Lucica- Educația în sprijinul virtuților religioase- morale
- Drăgoi Mihaela- Retrospectiva învățământului nemțean
- Floroiaia Mihai- Lecția martirului Pavel Florenski
- Gaidău Mihail Sorin- Rostul

descoperirii axioanelor- efortul restorator al profesorului Pavel Lungu

- Minuț Adolf- Cadru didactic nemțean- colaborator al lui Nicolae Iorga
- Niță Niculina- Pagina CCD
- Cojan Dan Ovidiu- Începutul unui anume univers
- Lazea Eva- "Columna" infinită din inimă
- Rotaru Vicențiu- De ce fără Si?
- Percă Valerian- Vreme trece, vreme vine; Rîsu'- plînsu'
- Sava Nicolae- Revista presei literare
- Rusu Dumitru- Fițuica, important "instrument de studiu"; Ziua Internațională a Ha!, Ha!, Ha-ului!

Apostolul literar și artistic, nr. 9, anul 3

Semnează: Albu Mihăiță, Benchea Andreea, Blaga Gheorghe, Bolog Cristina Simona, Butnaru Cristina, Ciuchș Alina, Cuibar Valerica, Corfu Constantin, Cosma Melania, Cosma Monica, Cristea Monica, Dîrlea Delia, Enache Bogdan, Gaidău Mihail Sorin, Gicoveanu Cristina, Grigorică George, Laiu Smaranda, Mătasă Oana, Nuțu Andrei, Nuțu Irina, Petrea Simona, Rotaru Ana, Vais Silvia, Verman Radu.

Apostolul- aprilie

Agrigoroae Dan- Școala românească și gândirea creatoare

- Capoianu Dumitru- Remember Vasile Spătărelu
- Caraiman Elena- Casa Vrajitorului
- Cicoare Traian- Gheorghe Nicolau (1858-1925), un peren model pedagogic nemțean; Rememorări pedagogice nemțene
- Clapa Vlad- Conferința internațională a sindicatelor de la Sarajevo
- Corneanu Ștefan- Protest al Biroului operativ SLLICS Neamț
- Dam Valeriu- Semnal editorial
- Drăgoi Mihaela- Retrospectiva învățământului nemțean
- Floroiaia Mihai- 120 de ani de autocefalie a B.O.R.; Andrei Pleșu, "Despre îngeri"
- Gaidău Sorin Mihail- Rostul redescoperirii axioanelor; Expoziție de icoane
- Gille Iosif- Învățământul și "noua reformă"
- Huci Mihaela- Rolul problematizării în învățământ
- Mitrea Ioan și Nicolae- Viața,

cariera militară și opera generalului Vasile Mitrea

- Niță Niculina- Pagina CCD
- Chiriac Ramona Mihaela- Matematica și poezia
- Rotaru Vicențiu- Autocenzura sau Pentru- Contra
- Percă Valerian- Stabilitatea ... ca necesitate
- Rusu Dumitru- Ziua Independenței noastre; Lumină din lumină
- Sava Nicolae- Revista presei literare
- Subredacția Roman- Sărbătoarea Învierii Domnului
- Tomșa Constantin- Introducere în filosofia lui Lucian Blaga, de Dumitru D. Ursache
- Vasilca Dumitrița- De rîsul curcilor; Ce mai face Dumitru Bezem?

Apostolul- mai

Agrigoroae Dan- Învățământul primar iamandei Nicoleta- Educația pentru gândire creatoare

- Aioanei Timotei- "Pași prin secole de istorie bisericească"
- Anania Ileana- Arc peste timp
- Cicoare Traian- Pedagogul Ștefan Procopiu- fizician universal; Rememorări pedagogice nemțene
- Cristea Monica- Diplome din Chișinău
- Drăgoi Mihaela- Retrospectiva

învățământului nemțean

- Drăgușan Maria- Jocurile didactice și dezvoltarea vorbirii

(Continuare în pag. 11)

ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

Cercetările arheologice efectuate într-o perioadă ce depășește mai bine de o jumătate de secol, în această parte de țară, cunoscută și sub numele de Moldova de Sub Munte, au determinat constituirea unor colecții de obiecte ce vorbesc despre cultura unei perioade istorice cuprinse între epoca veche a pietrei și evul mediu, colecții ce au fost evidențiate în Muzeul de Istorie și Arheologie din Piatra-Neamț și în numeroase lucrări, publicate în presa de specialitate din țară și din străinătate. De curând, munca de cercetare a specialiștilor a fost sintetizată într-o lucrare (MONUMENTE ISTORICE DIN JUDEȚUL NEAMȚ, vol. I, SITURI ARHEOLOGICE, Editura CRIGARUX, Seria Patrimoniu, 2005) ce se dorește „o prezentare a tuturor descoperirilor arheologice din județul Neamț identificate până la sfârșitul anului 2003”, pentru a fi cunoscute publicului larg, „o lucrare de popularizare, cu ținută științifică”, după cum afirmă autoarea Elena CIUBOTARU.

Mai întâi, cititorului i se oferă o succintă dar absolut necesară prezentare a „cadrelor naturale” (cap. I) al județului. Urmează scurtul dar bine documentatul „Istoric (a) cercetărilor arhe-

ologice” (cap. II) ce conține: un preambul teoretic (despre cercetare și tipuri de cercetare arheologică, patrimoniu arheologic ș.a.), prezentarea principalelor momente din istoria activității de cercetare în domeniul (de la editarea, în 1770, a celei mai vechi publicații de arheologie din lume - Archeology, la „apariția și dezvoltarea acestei științe în România” și până la contribuțiile cercetătorilor de la muzeele din Neamț- începând cu binecunoscutul Constantin Matasă, întemeietorul și primul director al Muzeului de Arheologie din Piatra - Neamț și continuând cu nume ce s-au impus, în ultimii cincizeci de ani, în lumea științifică din județul Neamț, din țară și de peste hotare: Ștefan Cucoș, Vigil Mihăilescu-Bârliba, Dan Monah, Vasile Ursachi, Gheorghe Dumitroaia ș.a.

Partea cea mai consistentă, atât ca număr de pagini, dar mai ales prin conținutul informa-

tiv-științific deosebit, este cap. al III-lea (Epoci, perioade, culturi), încheiat cu peste 120 de trimiteri la diferite lucrări în care au fost consemnate rezultatele cercetărilor arheologice efectuate, în secolul recent încheiat, pe teritoriul județului Neamț.

Prin modul în care a fost concepută de autoare, ca o lucrare de o mare accesibilitate, dar nefăcând concesii în ceea ce privește conținutul, mai ales științific, acest prim volum se constituie într-un instrument de lucru pentru cei chemați să vegheze la păstrarea patrimoniului cultural, una dintre marile bogații naționale lăsate de cei care au locuit cu mij de ani înaintea noastră pe aceste locuri.

Cititorii acestei cărți, indiferent de vârstă, cu sau fără funcții în conducerea unităților administrative din care fac parte (comună, oraș, municipiu), pot afla ce valori inestimabile au fost descoperite de-a lungul anilor în aproape toate

localitățile județului Neamț, dar cartea este și un semnal de alarmă adresat de specialiști celor care conduc vremelnicele destinele unei localități (primari, consilieri locali, directori ai unor instituții comunale, municipale sau județene), un semnal pentru noi toți și un îndemn de a veghea la păstrarea acestui patrimoniu, de a nu permite distrugerea sau profanarea acestuia, cum, din păcate, se mai întâmplă la noi, când anumiți factori de decizie aprobă, cu acte în regulă, ridicarea, în apropierea siturilor arheologice, a unor amenajări de prost gust, adevărate kitsch-uri în materie de construcții, dovedind lipsa educației estetice, dar și de prețuire a moștenirii noastre culturale.

Lucrarea ar trebui să nu lipsească de pe masa niciunui dintre factorii de decizie din județul Neamț, din fiecare unitate administrativă, numai așa aceștia vor putea cunoaște unde sunt amplasate siturile arheologice din teritoriul comunității pe care o conduc și vor putea autoriza, în cunoștință de cauză, viitoarele solicitări de construcție.

Constantin TOMȘA

SUMARUL ANULUI 2005

(Urmare din pag. 10)

Floroaia Mihai-Parteneriat cu Franța
● Fuiuogă Mihai-Religie-știință
● Gaidău Sorin Mihail-Elevi și profesori la "Victor Brauner"
● Gîrbeuț Geta și Adrian-Doamna profesoară Veronica Vicol- la 90 de ani
● Gille Iosif- Criza morală a învățămîntului

● Ioniță Ana- Remember liceul nr. 3 Roman
● Lehner Cristiana- Știință și religie
● Niță Niculina- Pagina CCD
● Păduraru Constantin- Pentru o zi "manager"
● Percă Valerian- Comentariul literar în gimnaziu; Orizonturi olimpice la Roman
● Pintilie Dorina- Un punct mic, negru și urît
● Ploscă Gabriel- O tinerete care obligă
● Romila Adrian G.- Manifestul lui Adrian Marino
● Rusu Dumitru- E cool!; Marii evazionisti fiscali?; Să trăiți frumos, prichindeilor!; 10 mai- o sărbătoare de suflet și-atît!
● Sava Nicolae- Revista presei literare
● SLLICS Neamț- Comisia paritară și-a reluat activitatea
● Urdă Nicolae- Primul examen al unui "absolvent de grădiniță"

Apostolul - iunie

● Agrigoroae Dan- Învățămîntul primar
Cibotariu Elena- Integrarea copiilor cu deficiențe în școala de masă
Vîtcă Ioan- Apariția primelor relații sociale la școlarii mici

● Biliș Vasile- Educația tehnologică și viitorul elevului
● Cicoare Traian- Rememorări pedagogice nemțene; Nicolae Mărgineanu- o viață dedicată învățămîntului
● Cojocă Tatiana- I.L. Caragiale și romășanii
● Drăgoi Mihaela- Retrospectiva învățămîntului nemțean
● Gaidău Sorin Mihail- Lirismul acvatic al plasticianului Dorin Baba
● Pamfil Alina- Pensionarii ariei curriculare limbă și comunicare
● Percă Valerian- Creativitatea în cadrul disciplinei limba și literatura română; Doamnei profesoare, cu dragoste

● Pintilie Dorina- Unele ciudățenii ale educației în familie
● Prangati Constantin- Din istoria Asociației profesorilor secundari din Piatra Neamț
● Romila Adrian G.- Manifestul lui Adrian Marino
● Rusu Dumitru- Monumentul eroului necunoscut
● Sava Nicolae- Revista presei literare
● Scripcaru Gheorghe- Comportament, devianță și mass-media
● Scutaru Ionel N.- Comunicarea, un paradis pierdut
● Vernica Constantin- La ceas de bilanț și răsplată de drumuri

Apostolul literar și artistic, nr. 10, anul 3

Semnează: Bejenariu Rădița, Caraiman Elena, Carp Elena Diana, Cristea Monica, Dascălu Alexandra, Floroia Mihai, Gabor Cristian-Augustin, Gicoveanu Cristina, Matei Cornel, Nadler Mariana, Neculăș Cristina, Nichitean Cristina.
Nuțu Alexandra, Nuțu Irina, Secară Ruxandra, Tudose Florentina

Apostolul- iulie

● Amironoaie Ioan- Vacanțe muzicale la Piatra Neamț
● Biliș Vasile- Educația tehnologică și viitorul elevului
● Cicoare Traian- D.D. Roșca pedagogul; Rememorări pedagogice nemțene
● Ciuștea Ioan- DOOM 2
● Ciustea Roxana- Panainte Donici și Dimitrie Drăghici
● Cristea Monica- Cei mai mici dintre cei mari
● Damian Benone- Educația, între ordine și conflict
● Drăgoi Mihaela- Retrospectiva învățămîntului nemțean
● Floroia Mihai- Europa și întîlnirea religiilor

● Niță Niculina- Pro memoria
● Rusu Dumitru- Pune-i doi lui Costică!; Nădrajii europeni
● Sava Nicolae- Revista presei literare
● Scripcaru Gheorghe- Comportament, devianță și mass-media
● Sopincean Paula- Doamnei profesoare, cu dragoste
● Tomșa Constantin- "Blesteme" și "Scrisori" deschise
● Trăistariu Angela- "Vom boicota noul an școlar"
● Vasilca Dumitrița- De rîsul curcilor; 10 întrebări pentru un profesionist

Apostolul august-septembrie

● Agrigoroae Dan- Învățămîntul primar
Iamandei Mihaela și Nicoleta- Elevul din ciclul primar și calculatorul
● Atudosiei Mihai- Congresul anual al societății de geografie
● Bold Emilian- "Rădăcini la Băltătești"
● Cicoare Traian- Rememorări pedagogice nemțene; Leon Mrejeriu-șase decenii de posteritate
● Corneanu Ștefan- Fierbe din nou cazanul din învățămînt
● Drăgoi Mihaela- Retrospectiva învățămîntului nemțean
● Floroia Mihai- "Religie" sau "educație religioasă"?; Dan Iacob- "Lasă-te locuit"
● Gherghelescu Constantin- Despre români
● Gherghelescu Mihaela-

Inteligenta și succesul școlar
● Mătăsaru Daniela- Obsesia unei generații
● Nastasiu Irina- Școala românească de matematică, încotro?; Învățămîntul muzical nemțean
● Percă Valerian- Democratizarea

relației școală- familie; Se înnoiesc directorii?
● Rusu Dumitru- Normalitate și dezinteres; Ziua cu multe flori
● Sava Nicolae- Revista presei literare
● Subredacția Roman- Dă, Doamne, dascălilor, sănătate și frumusețe!
● Tănăsescu Victor- Atestări documentare din sec. XVII de biserici și preoți în Băltătești și Ghindăoani
● Tincu Silvia- Metode complementare de evaluare
● Tomșa Constantin- "Blesteme" și "Scrisori" deschise
● Țucu Cezar- Blestem 51; Blestem 71
● Vasilca Dumitrița- De rîsul curcilor

Apostolul literar și artistic, nr. 11, anul 3

Semnează: Antochi Maria, Bălan Eduard- Mircea, Chirica Dana-Mădălina, Costăchescu Iulia, Cristea Monica, Gicoveanu Cristina, Mătase Oana, Nuțu Irina, Pascu Diana, Popovici Ada, Simion Eliza.

Apostolul- octombrie

● Berbec Petru- Proiectul pentru învățămîntul rural- PIR
● Biliș Vasile- Scriere și alfabetizare
● Blaga Gheorghe- Ce fel de analfabeți?
● Cicoare Traian- Rememorări pedagogice nemțene; Petre Andrei- pedagogul
● Corneanu Ștefan- Armistițiul, nu pace cu Inspectoratul Școlar
● Dîm Valeriu- Tineretea lui Beethoven
● Drăgoi Mihaela- Retrospectiva învățămîntului nemțean
● Floroia Mihai- Dirigența vol. II (cl. VII- VIII)
● Gaidău Mihail- Sorin- Ion Stratan- "Păianjenul din colțul stelei"
● Găină Adrian- Vorbele lui Petre Țuța
● Gherghelescu Constantin- Despre români
● Mircea Cristina- Școala 10- 12 ani de performanțe
● Nastasiu Irina- Lauri pentru condeierii nemteni
● Niță Niculina- Drum deschis spre șanse egale
● Pătrăuceanu Irina- Parteneriate europene
● Percă Valerian- Rolul profesorului de limba română în școală; Performanță și competență
● Popovici Ada- Limbă și comunicare
● Rusu Dumitru- Cele zece porunci;

"Anul copacului" e în pom
● Sava Nicolae- Revista presei literare; O lucrare de referință: Piatra Neamț- studiu monografic
● Sofronia Mihaela- Proiectul pentru învățămîntul rural- PIR

● Tomșa Constantin- Management educațional
● Vasilca Dumitrița- Ce mai face Mihaela Spiridon?
● Vasiliu N. - Ce fel de analfabeți?

Apostolul noiembrie

● Agrigoroae Dan- Învățămîntul primar
Bîrsan Fevronia- Școlarul mic și cartea
Comisia metodică a învățătoarelor de la Gr. Șc. "Mihail Sadoveanu" Borca- Formarea deprinderilor muncii cu cartea
● Alexandrescu Grigore- Toporul și pădurea
● Cicoare Traian- Rememorări pedagogice nemțene; Dimitrie Gusti- educatorul
● Cocan Rodica- Mai tari ca moartea
● Colegiul Național Petru Rareș- Cine sîntem și ce facem
● Corneanu Ștefan- Au cîștigat ciocoii războiul lor cu școala și s-au ales slujbași cu hula și ocara
● Covali Eduard- De ce citim?
● Drăgoi Mihaela- Retrospectiva învățămîntului nemțean
● Floroia Mihai- Confreeriile medievale din Transilvania; Consilier educativ sau activist cu propaganda?
● Gaidău Mihail Sorin- Dl. Pavel Lungu
● Gîrbea Lidia- Europa la noi... acasă
● Lungu Pavel- "Plîngerile" lui Zosima de la Mănăstirea Neamț
● Percă Valerian- Domnul Trandafir, în noiembrie; Seta de dialog
● Pricopoaia Aliona- Europa la noi ... acasă.

ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

Avorbii despre tine și despre alții în însemnările personale, cu obsesia că ceea ce faci, consistent și lăudabil, în ciuda feluritelor piedici și în pur stil kantian, e doar de datoriată ta - iată unul din aspectele diaristice cu care Monica Lovinescu ne-a obișnuit, în ultimii ani. Jurnalele sale dau măsura cea mai înaltă a unei morale autentice, adică severe cu sine, în primul rînd. Prima pagină dintr-un volum al său de eseuri, publicat cu ceva timp în urmă (La apa Vavilonului, Humanitas, 2001) se deschidea cu un crez pe care autoarea l-a respectat neștirbit în tot ce-a făcut și a spus în mod public: „Refuz cu îndărătnicie orice narcisism, inclusiv cel al jelaniei. Mă întorc spre semeni și mi-i fixeaz drept unic orizont, nu din cine știe ce creștinească vocație, ci pentru a scăpa de mine. Mama s-a lăsat ucisă ca eu să fiu liberă, îi datorez această solidaritate cu victimele. (...) Fuga de propria mea imagine mai are o motivație: după ceea

ce s-a săvârșit, cum să mă bucur în neșat de muzică, literatură, artă? Dar cum să renunț la ele? Un singur mijloc: să le împărtășesc. La fericirea ce urcă în mine dinaintea unui tablou, la citirea unei fraze, auzind sunete împletite cu o abia ghicită tăcere, nu mai am dreptul decât dacă o răspîndesc, o transmit. E singurul meu mod de a fi egoistă: să intru în rolul de intermediar". Exilul, alături de Virgil Ierunca (cu care pare a fi format o singură ființă încă de la început), s-a transformat într-o lucidă stare de „șăzut și plîns", pentru că Monica Lovinescu și-a dedicat viața dezvăririi culturii din care a fost nevoită să plece, acoperită, și înainte, și după '89, de măștiile ideologiei totalitare și de reziduurile lichelismului de toate felurile. Jurnalul publicat recent (Humanitas, 2005) nu face rabat de la atitudinile intransigente ale autoarei. La unele din ele vreau să mă refer, chiar dacă volumul dezvăluie și alte evenimente, demne de aceeași atenție pentru cei interesați de scrisul ei, de mișcările de pe scena culturală a exilului românesc sau de pe cea cultural-

politică din țară. Ca și în celelalte patru volume anterioare ale Jurnalului, M. Lovinescu pendulează mereu între Parisul „depărtării" și Ithaca natală, notându-și concis la intervale aproape regulate (două-trei zile) tot ceea ce alcătuiește cotidianitatea esențială a

Monica Lovinescu JURNAL

existenței sale: întîlnirile cu prietenii dragi (G. Liiceanu, H.-R. Patapievici, V. Zografi, N. Manolescu, Al. Paleologu, Rodica și M.F. Ionescu), intervențiile din presă pe varii teme (inclusiv despre cărțile proprii, lansate și comentate în țară), emisiunile la care participă sau e invitată (vestită e Serata lui Iosif Sava, admonestată în repetate rînduri în Jurnal pentru ambiguitatea opiniilor sale), dezamăgirile și bucuriile produse de oameni (Goma - marea și constanta

dezamăgire), avatarurile crizelor de sănătate și ale celor declanșate de stările fizice ale apropiaților (Christinel Eliade, Simone Boué), reflecții pe marginea cărților sau filmelor „gustate", telefoanele, cadourile și urările primite, scurte portrete și peisaje ș.a. Din toate, aș vrea să remarc opinia ei generală în domeniul receptării artei, nu neapărat pentru că ar interesa într-o eventuală perspectivă generală a scrisului autoarei, ci pentru că ea se leagă strîns de felul în care abordează relațiile interumane. E vorba de opțiunea Monicăi Lovinescu pentru un estetic călăuzit de etic, împotriva întoarcerii la detașarea schopenhaueriană, promovată chiar de tatăl ei în anii de dinainte de Război, ori chiar împotriva anistorismului culturii, promovată de Noica în plin comunism. Nu numai supraviețuirea prin esteticul pur e suficientă într-un sistem totalitar (s-a opus de multe ori ideii rezistenței prin cultură în cazul totalitarismului românesc, idee susținută, între mulți alții, și de un N. Manolescu), ci și aceea printr-o etică a

rezistenței cu orice preț. Soluția ei seamănă cu soluția Churchill-Bukovski, amintită de N. Steinhardt: în prezența primejdiilor, în ciuda interdicțiilor, amenințărilor și bătăilor, să găsești o poftă neburnă de a trăi; să nu dormi „nu de teamă, de îngrijorare, de emoție, ci de nerăbdarea de a le striga adevărul de la obraz și de a intra în el ca un tanc" (Jurnalul fericirii). În acest caz, scrisul nu poate evita justificarea pro sau contra, nu poate fi neutru, nu poate fi amoral, când ceilalți care-l practică au de suferit sau, dimpotrivă, de câștigat de pe urma lui. Comentariile Monicăi Lovinescu asupra cărților sau filmelor se răsfrîng și asupra creatorilor lor; opera e, alături de omul care a scris-o, parte a istoriei, care niciodată nu e obiectivă. Așa se explică câteva din severele ei judecăți diaristice.

Adrian G. ROMILA
(preluare din rev. *Lucaefărul*, noiembrie 2005)

(Continuare în numărul viitor)

Imagini christice 1850-1950

Mișcarea pre-rafaelită bulversa la jumătatea secolului al XIX-lea viața artistică engleză prin protestul împotriva societății contemporane și a prejudecăților religioase.

În anul 1850, Dante Gabriel Rossetti expunea lucrarea Buna Vestire. Reprezentantul pre-rafaeliților trata, de fapt, o temă sacră într-o abordare simplă, firească, neacademică, tipică picturii de dinainte de Rafael.

Lumina lumii este însă copleșitoare, efectul fiind dublat

de înscrisul de pe rama lucrării lui William Holman Hunt: O voce calmă, domoală se adresează sufletului omenesc purtat de valurile vieții.

Dar realismul descriptiv din Christos în casa părintească, lucrare semnată de John Everett Millais, era considerat în Anglia victoriană a timpului o adevărată blasfemie. Detaliile simbolice, echerul- Sfânta Treime, porumbelul- Sfântul Duh, cuietele și rânile din palma stângă a lui Iisus- crucificarea, reactivează tradițiile, anulând șabloanele iconografiei clasice.

În anii 1887-1888 pentru Vincent van Gogh soarele este lumină. În lipsa altor definiții, galbenul Florii soarelui ascunde transcendentul și reflectă nevoia tenace a unei ispitiri a privitorului însuși către absolut. Uluitoarea sa evoluție artistică și originalitatea unei creații, liberă de copleșitoare influențe l-au transformat pe Van Gogh într-un Evanghelist al artei. Fascinația pentru lumină, paroxismul culorilor și tensiunea dramatică reprezintă un drum al Damascului.

Christos Galben realizat în anul 1889 de Paul Gauguin este inspirat de statuia de lemn policromă a unor meșteșugari din secolul al XVII-lea. Pictorul împrumuta, astfel, forme și teme îndepărtate nu numai în timp dar

și în spațiu. Expresionismul german reprezentat de un Emil Nolde propune o formulă nouă, o revoluție mai curând estetică, decât politică, specială prin culori contrastante și ritm discontinuu.

Iisus este prezentat de Nolde într-un poliptic Viața lui Christos în care Răstignirea este panoul central. Galbenul îl apropie de Gauguin prin dimensiunea spirituală: culoarea galbenă poate exprima fericirea și suferința. În învierea dezinvoltura tușelor resimte influența artei primitive a măștilor africane.

Reprezentant al artei abstracte, creator al suprematismului- arta fără subiect-, Kazimir Malevici realizează Crucea neagră în 1924 sugerând printr-o simetrie apăsătoare viața și învierea, echilibrul și Christos. Crucea roșie pe cerc negru din 1915 este organizată pe principiul unui joc de linii oblice care sugerează efectul de mișcare.

În concepția lui Picasso, răstignirea și corida sunt strâns legate. Lucrarea sa din 1930, Crucificarea are în plan central un Iisus agonizând, durerea Sfintei Fecioare fiind sinonimă cu durerea întregii lumi. Formele alungite, aplatizate par să dezvăluie caracterul personajelor, emoțiile lor cele mai ascunse, eul lor misterios.

Devenit legendă, grație genului și spiritului său inovator, Pablo Picasso a revoluționat limbajul artistic, recompunând o realitate în care cubismul este o nouă modalitate de a privi lumea.

În anul 1938 Marc Chagall realiza prin Crucificarea albă reprezentarea suferinței universale. Paradoxal, distrugerea sinagogilor face parte din drama christică. Prefigurând cataclismul ce va scinda ideologic și politic lumea, Chagall completa mesajul transmis de Picasso prin a sa Guernica din 1937, devenită simbol al tragediei umane.

Salvador Dali, simbol al suprarealismului, transpune aflat într-o perioadă de exaltare mistică, propria sa viziune în Christosul Sfântului Juan de la Cruz, încheiat în 1951. Iisus este suspendat deasupra unui peisaj din Port Lligat, străpungând cerul. Dragostea sublimă și comuniunea divină pot fi drumul regal al căutării spiritului lui Dumnezeu. Unitatea Universului este Christos, iar Cerul nu poate fi altundeva decât în centrul inimii omului care are Credința. Revelația finală- Suntem fiii lui Dumnezeu și întreg universul tinde spre umanitatea perfectă.

Luminița MOSCALU

EXAMEN DE DOCTORAT

Sâmbătă, 3 decembrie 2005, timp de două ore și jumătate, în amfiteatrul II/ 7 al Universității "Al. I. Cuza" din Iași, profesorul Mihai Lostun, de la Colegiul Tehnic "Gheorghe Cartianu", a susținut examenul de doctorat, în fața unei comisii din care au făcut parte: prof. univ. dr. George Cipăianu, conf. univ. dr. Ion Marius Bucur (ambii de la Universitatea Babeș- Bolyai, din Cluj- Napoca), conf. univ. dr. Lucian Leuștean (universitar ieșean, în prezent secretar de stat în Ministerul de Externe)- toți trei în calitate de referenți- și prof. univ.

dr. Ioan Ciupercă (Iași), îndrumător al lucrării de doctorat. Președinte al comisiei: prof. univ. dr. Florin Platon, decanul Facultății de Istorie a Universității ieșene.

În prezența colegilor de cancelarie de la Liceul "Gheorghe Cartianu", a altor colegi de specialitate de la Inspectoratul Școlar și din alte licee din Piatra Neamț, a părinților, a altor rude și a fiicei sale, Teodora (cl. I), prof. Mihai Lostun a susținut teza de doctorat cu tema "Relațiile diplomatice dintre România și Vatican în perioada interbelică", o lucrare consistentă ca volum (396p.) și în conținut, apreciată de referenți ca una ce abordează un subiect "ales cu inteligență și curaj", pe

care autorul l-a tratat "echilibrat și coerent", dovedindu-se un "cercetător cu vocație intelectuală și de sistematizare", care a știut să arunce asupra problemei abordate "lumini lămuritoare venite din mai multe unghiuri", făcând din această teză "un câștig istoriografic incontestabil".

Comisia a hotărât să acorde profesorului Mihai Lostun titlul de doctor în istorie cu calificativul FOARTE BINE, însoțit de aprecierea CUM LAUDE.

Adresăm profesorului Mihai Lostun- colaboratorul nostru constant- urarea academică pe care o considerăm adevărată momentului: VIVAT, CRESCAT, FLOREAT!

Redacția revistei Apostolul

Rememorări pedagogice nemțene - decembrie 2005

În numerele anterioare au fost semnalate aniversările: Geta Grigoriu, 5/1912; V. Tîfui, 5/ 1934; Cristea Șt. Buicliu 6/ 1857; Nicodim Munteanu, 6/ 1865; I. Luca, 7/ 1894; Elena Ungureanu Herța, 11/ 1924; Victor Andrei, 12/ 1904; N. Buium, 12/ 1919; Gr. Ioachim, 14/ 1906; Gavriil Galinescu, 15/ 1889; Cristian Livescu, 24/ 1945 (La mulți ani peste 60!); C. Filimon, 25/ 1916; V. Ursache, 30/ 1934.

• Și comemorările: Sorin Donea, 15/ 1994; Ion Ionescu dela Brad, 17/ 1891; Al. N. Vitzu, 20/ 1902; Teofan Macovei, 23/ 1987; Gh. Ungureanu, 29/ 1975; Ion Creangă, 31/ 1889; Eugen Herovanu, 31/ 1976.

• 1/ 2005, în toate școlile nemțene s-au organizat festivități dedicate Mării Uniri a Românilor (1918) și Zilei Naționale a României (adoptată în 1990).

• 2/ 2005, unele școli nemțene au organizat sărbătoarea poetului N. Labiș, care, la 20 de ani, cu un an înainte de înveșnicire, scria: "Eu nu mai sunt, e un cântec tot ce sunt".

• 12/ 1997, Casa Corpului Didactic Neamț a organizat simpozionul cu tema: "Tudor Vianu- 100 de ani de la naștere", la care au contribuit profesorii: Maria Toma, Grigore Ciucă, Emil Leahu, C. Prangati și D.D. Ursache.

• 18/ 1998, Casa Corpului Didactic Neamț a organizat un colocviu pentru "Omagierea unor mari personalități ale învățământului nemțean": inst. Zulia Isărescu (1860- 1918), inv. Gh. Nicolau (1858- 1925), prof. C. Turcu (1903-1980), prof. univ. D. Almaș (1908- 1995), acad. Horia Scutaru (n. 1943).

• În multe școli nemțene se organizează acțiuni pentru cunoașterea și înțelegerea tradițiilor românești de Crăciun și Anul Nou, a rolului lor în spiritualitatea românească.

• Unele colective școlare- educatori și elevi- întocmesc proiecte de rememorare a tradițiilor pedagogice ale școlii lor în anul 2006.

Prof. Traian CICOARE

De râsul curcilor

...Ți-ai dracu' de intelectuali !

(dialog imaginar dintre cadrele didactice și Guvernul României)

Guv. Ce mai vreți, mă ?

GD. Să trăim! Să trăim !

Guv. Școli, mobilier, căldură, plata navei, material didactic...Vreți să terminați economia a 22 milioane de români? S-o dați pe apa sâmbetei?

GD. Nu, să trăim! Vrem să trăim! Să ne plătim telefonul, că ați vândut Telecomul.

Guv. Vă dăm maximum 5% din ianuarie și, dacă intrați vreo 20 dintre voi în greva foamei, ca Indira Gandhi, vă mai dăm ceva.

GD. Să trăim! Cât?

Guv. Tot 5% din ianuarie, fraierilor! Ce-ați crezut, că sunteți mineri?

GD. Dar voi v-ați cumpărat tone de mochetă, sute de mașini și laptop-uri, până și un buldozer de ultimă generație!?

Guv. Pe astea ni le-a(m) dat Moș Crăciun.

GD. Și nouă doar umilintă, oprobriu și povară ?

Guv. Voi sunteți antipatici, mă, sunteți periculoși - gândiți. Nu ne lăsați să ne ținească și nouă delegațiile în străinătate, nici Revelionul de la Acapulco. Și e ofertă - doar 2090 euro.

GD. Pentru banii ăștia noi lucrăm 6 luni.

Guv. Așa vă trebuie, dragii moșului, dacă n-ați învățat carte, ca oamenii politici.

GD. Ba am învățat, să trăim...am făcut și noi o facultate.

Guv. De-ai știți să scrieți pe pancarde prostiile alea?

„NOI V-AM VOTAT

VOI NE-AȚI TRĂDATI!";

„NOI V-AM IUBIT

VOI NE-AȚI MINȚITI!";

„V-AȚI LINS PE BOT

DE-AL NOSTRU VOTI!" Halal să vă fie,

intelectualilor!

GD. În grevă am fost sinceri și sperați. Ne-ați evaluat cu 11,83 perioadă 6. Vă anunțăm că ultima cifră noi o folosim în continuare pentru a nota mediocrii.

„La mulți ani!" și „Sărbători fericite!", ca să nu ziceți că nu ne gândim și la voi creștinește, păgânilor!

Viespea Dida

Antologia "APOSTOLUL"

"Despotismul bizantin al oligarhiei de strânsură..."

“

(...) Oligarhia română este una mutabilă, de perpetuă premeneală, accesibilă oricui prin nemereală, prin loterie, prin aventură. Îndrăzneală multă, lipsă de orice scrupuluri, renunțarea la demnitatea personală, la onoarea familiei, infamie chiar, dacă trebuie și puținel noroc- și cariera strălucită e gata. Așa se face concurență; așa se parvine; așa se intră în rangurile nobiliare ale oligarhiei române".

Caragiale

(1907- Din primăvară până-n toamnă)

APOSTOLUL

REVISTĂ EDITATĂ DE
SINDICATUL
ÎNVĂȚĂMÎNT
NEAMȚ

ISSN - 1582-3121

Redacția și administrația: str.
Petru Rareș nr. 24, tel/fax:
22.53.32, Piatra Neamț

Prețul: 1 RON

APOSTOLUL - revistă a cadrelor didactice din județul Neamț, serie nouă, apare prin colaborarea Sindicatului Învățământ Neamț și Asociației Învățătorilor din județul Neamț (martie 1999).

FONDATORI: C. Luchian, V. Gaboreanu, V. Scripcaru, M. Stamate, I. Rafail, M. Avădanei (noiembrie, 1934)

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE: Florin FLORESCU - director general, Iosif COVASAN - director economic, Constantin TOMȘA - director executiv, Gheorghe AMAICEI, Ștefan CORNEANU.

CONSILIUL DE REDACȚIE: Mircea ZAHARIA - redactor șef, Ștefan CORNEANU - redactor șef adjunct, Dumitrița VASILCA, Dan AGRIGOROE, Niculina NIȚĂ, Valerian PERCĂ (Subredacția Roman, tel. 732.738), Carmen DASCĂLU (secretar).